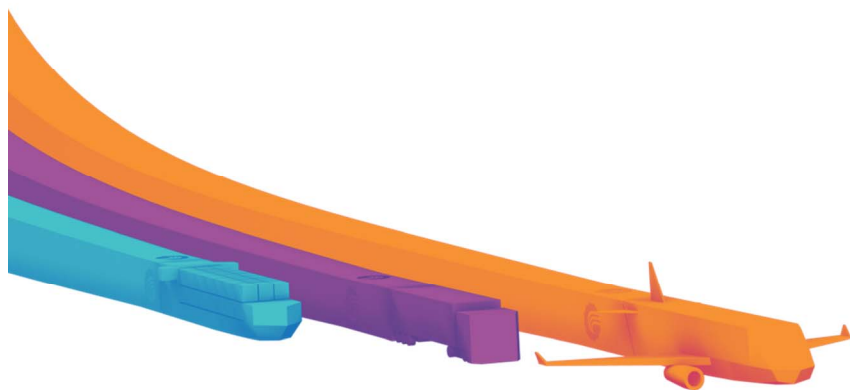

European
Commission

**Wytyczne administracyjne
dotyczące
procesu wydawania decyzji w sprawie wiążącej
informacji taryfowej**

UCC
SIMPLICITY SERVICE SPEED

A MODERN FRAMEWORK
FOR CUSTOMS AND TRADE

*Podatki i
unia celna*

Bruksela, dnia 21 grudnia 2018 r.

**Przedmiot: Wytyczne administracyjne dotyczące procesu wydawania decyzji
w sprawie wiążącej informacji taryfowej**

W związku z wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 wytyczne administracyjne dotyczące procesu wydawania decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej musiały zostać poddane przeglądowi.

W ramach programu „Cła 2020” została powołana grupa projektowa, aby pomóc służbom Komisji w zredagowaniu tymczasowych wytycznych, które stały się obowiązujące od 1 maja 2016 r., i skoncentrowaniu się na głównych zmianach w procesie wiążącej informacji taryfowej (WIT), wynikających z unijnego kodeksu celnego (UKC).

W 2017 r. wznowiono prace grupy projektowej. Przyczyny przeprowadzenia przeglądu tymczasowych wytycznych były dwojakie: (i) uwzględnienie zmian w systemie EBTI-3 obowiązujących od dnia 1 października 2017 r. oraz (ii) zaspokojenie potrzeb organów celnych państw członkowskich dotyczących wyjaśnienia niektórych przepisów prawa celnego.

Treść niniejszego dokumentu odzwierciedla wyniki dyskusji z państwami członkowskimi.

Zastrzeżenie prawne

Należy podkreślić, że niniejszy dokument nie stanowi prawnie wiążącego aktu i ma charakter wyjaśniający. Jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest upoważniony do interpretowania prawa Unii w wiążący sposób. Przepisy prawa celnego są nadrzędne w stosunku do treści niniejszego dokumentu i powinny być zawsze sprawdzane. Za autentyczne teksty instrumentów prawnych UE uznaje się teksty publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Oprócz niniejszego dokumentu mogą istnieć również instrukcje krajowe lub noty wyjaśniające.

Spis treści

1.	CELE WYTYCZNYCH	9
2.	WPROWADZENIE	9
3.	FAZA PRZED ZŁOŻENIEM WNIOSKU.....	10
4.	WNIOSEK O WIT	11
4.1.	„Wnioskodawca” (pole 1):	12
4.2.	„Przedstawiciel” (pole 3).....	14
4.3.	„Opis towaru” (pole 9)	15
4.4.	„Inne wnioski o WIT i inne posiadane WIT” (pole 12):.....	16
4.5.	„Decyzje WIT wydane innym posiadaczom” (pole 13):.....	16
4.6.	Harmonizacja struktury numeru identyfikacyjnego wniosku i numeru referencyjnego decyzji WIT.....	17
4.7.	Struktura kodu towaru	17
4.8.	Status wniosku	18
5.	KONSULTACJE W BAZIE DANYCH EBTI-3	20
5.1.	Kupowanie WIT.....	20
5.2.	Wyszukiwanie informacji w bazie danych EBTI-3.....	21
6.	POSTĘPOWANIE Z ODMIENNYMI ZDANIAMI CO DO KLASYFIKACJI.....	23
7.	WYDANIE DECYZJI WIT	24
7.1.	Terminy wydawania	24
7.2.	Rola laboratoriów	25
7.3.	Przygotowanie decyzji WIT.....	26
7.3.1.	Opis towaru (pole 7).....	26
7.3.2.	Uzasadnienie klasyfikacji towaru (pole 9)	29
7.3.3.	Poufność.....	29
7.3.4.	Indeksacja (dodawanie słów kluczowych) (pole 11)	30
7.3.5.	Ilustracje (pole 12).....	31
7.4.	Wydanie decyzji WIT.....	32
8.	ROZBIĘŻNE DECYZJE WIT	33
9.	CHARAKTER PRAWNY DECYZJI WIT	34
10.	UNIEWAŻNIENIE DECYZJI WIT (<i>EX TUNC</i>).....	35
11.	DECYZJE WIT, KTÓRE UTRACIŁY WAŻNOŚĆ LUB ZOSTAŁY COFNIĘTE (<i>EX NUNC</i>).....	35
11.1.	Decyzje WIT, które utraciły ważność	35
11.2.	Decyzje WIT, które zostały cofnięte.....	36
12.	OKRES PRZEDŁUŻONEGO UŻYCIA (<i>PERIOD OF GRACE</i>).....	38

13.	TOWARY WYSTARCZAJĄCO PODOBNE	40
14.	PRAWO DO BYCIA WYSLUCHANYM	42
14.1.	Przypadki, w których ma zastosowanie prawo do bycia wysłuchanym.....	43
14.2.	Przypadki, w których prawo do bycia wysłuchanym nie ma zastosowania	45
15.	ROLA SĄDÓW KRAJOWYCH	47
16.	LISTA KONTROLNA (<i>CHECKLIST</i>).....	47
ZAŁĄCZNIK 1	GŁÓWNE ZMIANY W PROCESIE WIT WYNIKAJĄCE Z UNIJNEGO KODEKSU CELNEGO	49
ZAŁĄCZNIK 2	CYKL ŻYCIA WNIOSKU	51
ZAŁĄCZNIK 3	PRZEGLĄD TERMINÓW ZWIĄZANYCH Z PROCEDURĄ DOTYCZĄCĄ WIT	52
ZAŁĄCZNIK 4	PRZYPADKI, W KTÓRYCH PRAWO DO BYCIA WYSLUCHANYM MA ZASTOSOWANIE W ODNIESIENIU DO WIĄŻĄCEJ INFORMACJI TARYFOWEJ, ORAZ PRZYPADKI, W KTÓRYCH PRAWO TO NIE MA ZASTOSOWANIA.....	56
ZAŁĄCZNIK 5	WYKAZ KODÓW NIEWAŻNOŚCI I ICH ZNACZENIE.....	58
ZAŁĄCZNIK 6	FORMULARZ WNIOSKU O WYDANIE WIT	60
ZAŁĄCZNIK 7	FORMULARZ DECYZJI WIT	62
ZAŁĄCZNIK 8	TABELA KORELACJI MIĘDZY WSPÓLNOTOWYM KODEKSEM CELNYM A UNIJNYM KODEKSEM CELNYM ORAZ AKTAMI WYKONAWCZYMI I DELEGOWANYMI DO NIEGO	64

**GLOSARIUSZ TERMINÓW I SKRÓTÓW DOTYCZĄCYCH PROCESU WYDAWANIA DECYZJI
W SPRAWIE WIĄŻĄCEJ INFORMACJI TARYFOWEJ**

Wiążąca informacja taryfowa (WIT)	Wiążąca informacja taryfowa jest decyzją wydawaną przez organy celne, która jest wiążąca dla organów celnych wszystkich państw członkowskich oraz dla posiadacza decyzji.
Kupowanie WIT	Kupowanie WIT jest terminem używanym w odniesieniu do nielegalnych praktyk polegających na składaniu więcej niż jednego wniosku dla tego samego towaru, zazwyczaj do organów celnych różnych państw członkowskich, przez tego samego wnioskodawcę.
CIRCABC	Centrum zasobów dotyczących komunikacji i informacji dla organów administracji, przedsiębiorstw i obywateli to aplikacja wykorzystywana w celu stworzenia internetowej wspólnej przestrzeni roboczej dla działań administracji publicznych Unii Europejskiej, w której mogą one współpracować za pośrednictwem internetu oraz wymieniać się informacjami i zasobami.
TSUE	Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej dokonuje wykładni prawa Unii, aby zapewnić jego jednolite stosowanie we wszystkich państwach członkowskich UE.
CN	Nomenklatura scalona lub CN jest nomenklaturą klasyfikacji celnej towarów UE (rozporządzenie Rady 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r.). Jest ona oparta na systemie zharmonizowanym. Wszystkie towary przywożone lub wywożone muszą być klasyfikowane zgodnie z CN. Kod CN ma 8 cyfr.
Nazwa handlowa	Nazwa handlowa oznacza nazwę, pod jaką towary są znane w obrocie handlowym. Nazwa handlowa w decyzji WIT jest informacją poufną.
Wspólna taryfa celna (WTC)	WTC jest taryfą stosowaną przez 28 państw członkowskich UE, stąd jej nazwa.
Unia celna	Unia celna powstaje wówczas, gdy blok krajów tworzy między sobą strefę wolnego handlu i stosuje wspólną taryfę w handlu zewnętrznym. Unia Europejska jest unią celną.

RD	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r.
DDS	System rozpowszechniania danych lub DDS (Data Dissemination System) jest nazwą nadaną publicznej bazie danych, w której przechowywane są wszystkie ważne decyzje WIT i która jest publicznie dostępna. Poufne informacje zawarte w decyzjach WIT nie są pokazywane w DDS.
EBTI-3	EBTI-3 jest skrótem używanym do określenia systemu europejskiej wiążącej informacji taryfowej trzeciej generacji, za pośrednictwem którego składa się wnioski o wydanie WIT oraz wydaje się decyzje WIT. Zob. również WIT powyżej.
Numer EORI	Numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI) oznacza numer identyfikacyjny niepowtarzalny na obszarze celnym Unii, przyznany przez organ celny przedsiębiorcy lub innej osobie w celu rejestracji do potrzeb celnych.
UE	Unia Europejska, dawniej znana jako Wspólnota Europejska, składająca się z 28 państw członkowskich.
Noty wyjaśniające	Zarówno HS, jak i CN są rozszerzone o noty wyjaśniające, które – mimo że nie są prawnie wiążące – są uważane za pomoce do klasyfikowania towarów w obu nomenklaturach.
HS	HS jest skrótem używanym dla zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów (znanego także jako system zharmonizowany). CN jest oparta na nomenklaturze HS. Decyzji WIT nie wydaje się w odniesieniu do kodów HS.
RW	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r.
Dz.U.	Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej
Rozp.	Skrót oznaczający rozporządzenie.

TARIC	TARIC, czyli zintegrowana Taryfa Unii Europejskiej jest wielojęzyczną bazą danych, w której zostały zintegrowane wszystkie środki odnoszące się do taryfy celnej, prawodawstwa handlowego i rolnego UE. Kod TARIC ma 10 cyfr.
Klasyfikacja taryfowa	Wszystkie towary przywożone lub wywożone muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze scalonej. Klasyfikacja taryfowa określa stawki celne i wszelkie inne należności celne (np. cła antidumpingowe) związane z towarami. Zgodnie z art. 56 UKC podstawą należności celnych przywózowych i wywózowych jest wspólna taryfa celna.
Kod taryfowy	Do wszystkich towarów, zarówno przywożonych do UE, jak i wywożonych z UE, musi zostać przypisany kod taryfowy. Postępowanie z towarami zależy od kodu taryfy i przedsiębiorca może oszacować wszelkie cła lub inne należności, które mogą zostać nałożone na towar. Kody taryfowe przypisane są do towarów na podstawie ich obiektywnych cech i są określone we wspólnej taryfie celnej.
PRD	Przejściowe rozporządzenie delegowane (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r.)
UKC	Unijny kodeks celny, następca Wspólnotowego kodeksu celnego (WKC). Wszedł w życie w dniu 1 maja 2016 r. (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające kodeks celny).

1. CELE WYTYCZNYCH

Wytyczne dotyczące procesu wydawania decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej, mimo iż nie są prawnie wiążące, służą następującym celom:

- zapewniają organom celnym oraz przedsiębiorcom ogólne informacje na temat procesu wydawania decyzji WIT w ramach systemu EBTI-3;
- przyczyniają się do harmonizacji praktyk krajowych w obszarze wiążącej informacji taryfowej; oraz
- dostarczają organom celnym wskazówek, jak sporządzać i wydawać decyzje w sprawie WIT, jak zapobiegać zjawisku kupowania WIT (tzw. *BTI shopping*, tj. wyszukiwaniu najbardziej korzystnej decyzji WIT), oraz jak postępować w przypadku rozbieżności zdań i w przypadku odwołań.

2. WPROWADZENIE

Unia Europejska (UE) jest nie tylko unią gospodarczą, ale również unią celną, która zapewnia równe traktowanie przedsiębiorców w ich kontaktach z organami celnymi państw członkowskich. Mając to na uwadze, organy celne są prawnie zobowiązane do stosowania przepisów prawa celnego w sposób jednolity. Przy braku takiej jednolitości przedsiębiorcy nie byłoby pewni, jakiej wysokości należności muszą uiścić, gdyż potencjalnie różniłyby się one w poszczególnych państwach członkowskich. Potencjalnie mogłoby to prowadzić do sytuacji, w której towary byłyby przywożone z państw trzecich poprzez państwo członkowskie, stosujące najniższą – lub zerową – stawkę celną, a następnie korzystałyby z zasady swobodnego obrotu w UE. Art. 28¹ Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczący swobodnego przepływu towarów między państwami członkowskimi wyraźnie przewiduje przyjęcie „wspólnej taryfy celnej w stosunkach z państwami trzecimi”.

Nomenklatura celna (tj. odpowiednio Nomenklatura scalona lub TARIC), która stanowi część wspólnej taryfy celnej (WTC)², jest stosowana także do celów innych niż pobieranie ceł. Cele te obejmują gromadzenie zewnętrznych statystyk handlowych, identyfikację produktów podlegających ograniczeniom w przywozie i wywozie, identyfikację produktów, dla których przyznawane są refundacje wywozowe lub pomoc w produkcji, definiowanie produktów podlegających akcyzie lub obniżonym stawkom podatku VAT, jak również określanie reguł pochodzenia itp.

Jest zatem oczywiste, że klasyfikacja oraz jednolita interpretacja i stosowanie nomenklatur celnych odgrywają kluczową rolę w handlu międzynarodowym.

Europejski System Wiążącej Informacji Taryfowej (EBTI-3) został wprowadzony w celu zapewnienia podmiotom gospodarczym pewności prawnej przy kalkulacji cen operacji przywozu lub wywozu, ułatwienia pracy administracji celnej oraz zapewnienia bardziej jednolitego stosowania wspólnej taryfy celnej.

Od czasu wprowadzenia WIT w 1991 r. liczba wydawanych corocznie decyzji WIT stale wzrasta, tak że pod koniec 2017 r. w bazie danych EBTI-3 zgromadzono więcej niż ćwierć miliona ważnych decyzji WIT. Wszystkie wnioski o wydanie WIT oraz decyzje WIT

¹ Wersja skonsolidowana Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 47.

² Art. 56 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 10 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 29).

przechowywane są w bazie danych (zwanej dalej „bazą danych EBTI-3”) zarządzanej przez Komisję Europejską.

Wszystkie ważne decyzje WIT są dostępne do wglądu publicznego na stronie internetowej (DDS) Dyrekcji Generalnej ds. Podatków i Unii Celnej (zwanej dalej „DG TAXUD”) pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/ebti/ebti_home.jsp?Lang=pl.

Wyjaśnienie pojęcia bazy danych DDS znajduje się w glosariuszu skrótów i terminów na początku wytycznych.

W związku z wejściem w życie unijnego kodeksu celnego³ (zwanego dalej „UKC”) w dniu 1 maja 2016 r. należało dokonać przeglądu wytycznych administracyjnych w zakresie różnych procedur i etapów wydawania decyzji WIT w świetle szeregu nowych zobowiązań prawnych nałożonych na mocy UKC zarówno na organy celne, jak i przedsiębiorców. Tymczasowe wytyczne obowiązywały od dnia 1 maja 2016 r. do dnia publikacji obecnej wersji niniejszych wytycznych.

Dla wygody użytkowników do niniejszego dokumentu dołączono kilka załączników ze względu na zmiany w prawodawstwie oraz wdrożenie nowych przepisów ustawowych związanych z rozpatrywaniem wniosków o wydanie WIT, wydawaniem decyzji oraz nakładaniem obowiązków prawnych na wnioskodawców i posiadaczy. Jest wśród nich krótki przegląd najważniejszych zmian wprowadzonych 1 maja 2016 r. oraz szereg tabel korelacji między Wspólnotowym kodeksem celnym a unijnym kodeksem celnym, aby pomóc urzędnikom i przedsiębiorcom oswoić się z nowymi przepisami prawnymi.

Procedury i etapy dotyczące wydawania decyzji WIT można podsumować następująco:

- faza przed złożeniem wniosku;
- wniosek o decyzję WIT;
- konsultacja w bazie danych EBTI-3;
- postępowanie z odmiennymi zdaniem co do klasyfikacji;
- wydanie decyzji WIT;
- postępowanie z rozbieżnymi decyzjami WIT;
- unieważnienie decyzji WIT;
- utrata ważności decyzji WIT lub jej cofnięcie; oraz
- procedury odwoławcze, w tym rola sądów krajowych.

3. FAZA PRZED ZŁOŻENIEM WNIOSKU

Art. 14 UKC zobowiązuje organy celne do udzielania informacji dotyczących stosowania przepisów prawa celnego, w tym klasyfikacji towarów. Tego rodzaju informacja jest jednak prawnie wiążąca jedynie wówczas, gdy udzielono jej w ramach systemu WIT. Wiążący charakter ważnych decyzji WIT polega na tym, że wszystkie ważne decyzje WIT są w całości wiążące zarówno dla organów celnych, jak i dla posiadacza decyzji.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 10 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013) oraz związane z nim rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz.U. L 343 z 29.12.2015) i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 (Dz.U. L 343 z 29.12.2015). W niniejszym dokumencie wzięto również pod uwagę rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 (Dz.U. L 69 z 15.3.2016) określające przepisy przejściowe oraz wymogi dotyczące danych, które mają być stosowane w odniesieniu do wniosków o wydanie WIT i decyzji WIT do czasu uaktualnienia systemu EBTI-3 zgodnie z programem prac związanych z unijnym kodeksem celnym (decyzja wykonawcza Komisji 2016/578/UE – Dz.U. L 99/6 z 11.4.2016).

W przypadku udzielania nieformalnych porad poza systemem EBTI-3 zaleca się prowadzenie ich ewidencji. Jest również ważne, by odbiorca takiej nieformalnej porady był świadomy jej niewiążącego charakteru. Pewność prawa co do klasyfikacji taryfowej może być uzyskana jedynie w drodze decyzji WIT.

Zgodnie z przepisami **art. 52 UKC** organy celne nie pobierają opłat za wykonywanie innych działań celnych przeprowadzanych w urzędowych godzinach pracy tych organów.

Organy celne nie pobierają opłat za wydanie decyzji WIT, jednak zgodnie z **art. 52 ust. 2 lit. b)** mogą one pobierać opłaty lub dochodzić zwrotu kosztów dotyczących przeprowadzania analiz lub ekspertyz dotyczących towarów oraz pobierania opłat pocztowych za zwrot towarów do wnioskodawcy.

Opłaty mogą być również nakładane, jeśli wnioskodawca zażąda od organów celnych przetłumaczenia dokumentacji na język państwa członkowskiego. Tłumaczenia powinny być wykonywane jedynie na żądanie wnioskodawcy. Jeśli wnioskodawca nie dostarczy tłumaczenia lub nie wystąpi do organu celnego z wnioskiem o tłumaczenie, wniosek o wydanie decyzji nie powinien zostać przyjęty z powodu braku wymaganych informacji.

Organy celne mogą przyjmować wszelkie dokumenty i informacje towarzyszące wnioskowi lub uzupełniające go w języku dla nich akceptowalnym lub mogą wymagać częściowego lub całkowitego przetłumaczenia tych dokumentów lub informacji na taki język, zgodnie z ich krajowymi przepisami prawnymi, regulacjami lub praktyką administracyjną.

4. WNIOSEK O WIT

Od dnia 1 października 2017 r. wnioski o wydanie decyzji WIT są składane zgodnie ze wzorem formularza „Wniosek o wydanie decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej (WIT)” określonym w załączniku 4 do przejściowego rozporządzenia delegowanego⁴ (PRD). Formularz wniosku musi być prawidłowo wypełniony zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa oraz ogólnymi informacjami dotyczącymi wypełnienia wniosku o wydanie wiążącej informacji taryfowej⁵, które są dostępne na stronie internetowej DG TAXUD.

Ponieważ w prawodawstwie nie opracowano żadnych szczegółowych warunków pozwalających na złożenie wniosku o wydanie decyzji WIT przez większą liczbę osób lub podjęcia takiej decyzji w stosunku do większej liczby osób, powyższy przepis nie ma skutku praktycznego w odniesieniu do decyzji WIT. (**art. 22 ust. 1 akapit drugi UKC**).

Wniosek o wydanie WIT powinien odnosić się do jednego produktu. Towary, które mają podobne cechy, mogą być uznane za jeden produkt pod warunkiem, że wszelkie różnice między nimi są nieistotne dla celów ustalenia ich klasyfikacji taryfowej; przykładem mogą być donice z terakoty o różnych wymiarach. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-199/09⁶ orzekł, co oznacza wyrażenie „jeden rodzaj towarów” (**art. 16 ust. 2 RW**) (zob. sekcja 13).

⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz.U. L 69 z 15.3.2016).

⁵ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/calculation-customs-duties/what-is-common-customs-tariff/binding-tariff-information-bti_en

⁶ Wyrok Trybunału z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie C-199/09 Schenker SIA przeciwko Valsts ieņēmumu dienests.

Należy podkreślić, że **to na wnioskodawcy spoczywa odpowiedzialność dostarczenia wszystkich informacji koniecznych, aby zaklasyfikować towary.**

Wniosek o wydanie WIT zawiera 16 pól (zarówno obowiązkowych, jak i fakultatywnych), które powinien wypełnić wnioskodawca lub jego przedstawiciel celny, jeśli został wyznaczony. Oprócz danych osobowych dotyczących wnioskodawcy (jego numeru EORI, nazwy i adresu (pole 1), miejsca, w którym są prowadzone lub dostępne jego główne księgi rachunkowe na potrzeby celne (pole 2), osoby do kontaktów odpowiedzialnej za wniosek (pole 4)) oraz przedstawiciela celnego składającego wniosek w imieniu wnioskodawcy (jego numeru EORI, nazwy oraz adresu (pole 3)), jeśli został wyznaczony, należy podać następujące informacje:

- czy wniosek dotyczy ponownego wydania decyzji WIT (pole 5);
- procedurę celną, w której decyzja WIT zostanie wykorzystana (pole 6);
- nomenklatura celna, w której ma być wydana decyzja (pole 7);
- szczegółowy opis towarów, włącznie z ich opisem fizycznym, opisem ich funkcji, składu, cech charakterystycznych oraz, w stosownych przypadkach, procesu ich produkcji (pole 9);
- czy wnioskodawca już wnioskował o wydanie decyzji WIT lub jest posiadaczem decyzji WIT dotyczącej identycznych lub podobnych towarów w UE (pole 12);
- czy, zgodnie z wiedzą wnioskodawcy, w UE wydano już wcześniej decyzję WIT dotyczącą identycznych lub podobnych towarów (pole 13);
- postępowanie sądowe lub administracyjne lub orzeczenie sądowe dotyczące klasyfikacji tariffowej towarów będących przedmiotem wniosku (pole 14);
- akceptacja przez wnioskodawcę faktu, że dostarczone informacje są przechowywane w bazie danych EBTI-3, a informacje niemające charakteru poufnego zostaną podane do wiadomości publicznej za pośrednictwem internetu (pole 15).

W odniesieniu do poszczególnych pól wniosku o wydanie WIT organy celne powinny zwrócić szczególną uwagę na następujące punkty:

4.1. „Wnioskodawca” (pole 1):

Wnioskodawca składający wniosek o decyzję WIT (pole 1 formularza wniosku) staje się automatycznie posiadaczem tej decyzji (pole 3 formularza decyzji), gdy decyzja zostanie wydana. W praktyce istnieją trzy możliwe sposoby złożenia wniosku:

1. Wnioskodawca nie ma przedstawiciela celnego (pole 3 formularza wniosku pozostaje puste)
2. Wnioskodawca ma bezpośredniego przedstawiciela (wypełnia się pole 3)
3. Wnioskodawcą jest pośredni przedstawiciel (pole 3 pozostaje puste).

Zgodnie z **art. 9 ust. 1 UKC** przedsiębiorcy mający siedzibę na obszarze celnym Unii są zobowiązani do zarejestrowania się; rejestracji dokonują organy celne właściwe ze względu na siedzibę przedsiębiorcy.

„Numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy” (numer EORI) oznacza numer identyfikacyjny niepowtarzalny na obszarze celnym Unii, przyznany przez organ celny przedsiębiorcy lub innej osobie w celu zarejestrowania tej osoby do potrzeb celnych (**art. 1 ust. 18 RD**).

Zgodnie z **załącznikiem A do RD numer EORI wnioskodawcy i przedstawiciela celnego**, jeśli istnieje, (we wniosku) i **numer EORI posiadacza decyzji** (w decyzji) to **informacje obowiązkowe**.

We wniosku w formie papierowej podaje się również imię i nazwisko oraz adres osoby, której dotyczy wniosek (wnioskodawcy i przedstawiciela celnego, jeśli został wyznaczony) (**załącznik A do RD**).

System EBTI-3 jest w stanie **potwierdzić numer EORI i zidentyfikować osobę, której został przyznany** – wnioskodawcę / posiadacza decyzji lub przedstawiciela celnego. Informacje dotyczące osoby, której dotyczy wniosek, takie jak imię i nazwisko oraz adres, **zostaną automatycznie wyszukane i uzupełnione**. Użytkownik z państwa członkowskiego może zmienić te informacje.

Wniosek o decyzję WIT należy składać do właściwego organu celnego w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca ma siedzibę, lub do organu celnego państwa członkowskiego, w którym decyzja WIT będzie wykorzystywana. Przedsiębiorstwa (wielonarodowe) mogą niekiedy decydować się na scentralizowanie operacji przywozu/wywozu w miejscu, które znajduje się w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym mają siedzibę (**art. 19 ust. 1 RD**).

Zgodnie z **art. 16 ust. 1 RW**, jeżeli wniosek o wydanie decyzji WIT został złożony w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę, organ celny, do którego złożono wniosek, powiadamia o tym fakcie organ celny państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę, w terminie siedmiu dni od dnia przyjęcia wniosku.

System EBTI-3 jest w stanie **porównać państwo, w którym złożono wniosek, z państwem, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę**. W przypadku gdy wniosek został złożony w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę, system wyśle **automatyczną wiadomość z powiadomieniem do tego innego państwa członkowskiego**. W ten sposób proces powiadamiania stanie się automatyczny i państwo członkowskie nie będzie musiało podejmować żadnych działań związanych z powiadamianiem.

Przepisy **art. 16 ust. 1 RW** stanowią, że jeżeli organ celny, który otrzyma powiadomienie, posiada informacje, które uznaje za istotne w kontekście przetwarzania wniosku, **przekazuje niezwłocznie takie informacje organowi celnemu, do którego złożono wniosek**, najpóźniej w terminie 30 dni od dnia powiadomienia. Jeśli państwo członkowskie, które otrzymało wniosek, nie otrzyma w wyznaczonym terminie odpowiedzi na powiadomienie przesłane innemu państwu członkowskiemu, może ono przystąpić do rozpatrywania wniosku.

Wnioski o wydanie decyzji WIT można również przyjmować od przedsiębiorców mających siedzibę poza terytorium UE, jeśli są oni zarejestrowani przez organy celne. Zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. b) UKC oraz art. 5 ust. 6 RD rejestracji dokonują organy celne właściwe dla miejsca, w którym przedsiębiorca składa deklarację, zgłoszenie lub wniosek o wydanie decyzji. W związku z tym wnioski o wydanie WIT zasadniczo składa się do organu celnego, który przyznał wnioskodawcy numer EORI. Co do zasady nie jest jednak

konieczne posiadanie numeru EORI i decyzji WIT w tym samym państwie członkowskim. Jeśli przedsiębiorca zamierza wykorzystać decyzję WIT wydaną w innym państwie członkowskim, zastosowanie ma art. 19 RD, zgodnie z którym wniosek o wydanie WIT można przedłożyć właściwemu organowi celnemu w państwie członkowskim, w którym decyzja WIT ma być wykorzystywana.

Należy również zauważyć, że do organu celnego, który wydał numer EORI, przesłane zostanie automatyczne powiadomienie z informacją o złożeniu wniosku w innym organie celnym.

Otrzymując wniosek o wydanie WIT od wnioskodawcy mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, organy celne powinny mieć świadomość ryzyka zjawiska kupowania WIT. Obowiązkowe jest zatem sprawdzenie w bazie danych, czy ten sam wnioskodawca/posiadacz nie składał już wniosku i nie otrzymał decyzji WIT w odniesieniu do identycznych lub podobnych towarów również w innym państwie członkowskim (zob. sekcja 5.1).

4.2. „Przedstawiciel” (pole 3)

Każdy przedsiębiorca ma prawo do wyznaczenia innej strony, by reprezentowała go w kontaktach z organami celnymi. Istnieją jednak pewne kryteria i obowiązki, które muszą spełniać osoby pełniące tę rolę (**art. 18 ust. 1 UKC**).

Przedstawiciele celni muszą mieć siedzibę na obszarze UE, a każde państwo członkowskie może określić warunki, na których przedstawiciel celny może świadczyć usługi na terytorium, na którym ma siedzibę (**art. 18 ust. 2 i 3 UKC**).

Przedstawiciel celny może jednak świadczyć usługi w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym ma siedzibę, pod warunkiem że spełnia on warunki określone w art. 39 lit. a)–d) UKC (**art. 18 ust. 4 UKC**).

Wraz z wejściem w życie UKC w dniu 1 maja 2016 r. stosowanie **numeru EORI przedstawiciela celnego** stało się **obowiązkowe**. Jeżeli wnioskodawca wskazany w polu 1 wniosku o wydanie decyzji WIT jest reprezentowany przez przedstawiciela, w polu 3 „Przedstawiciel celny” należy podać odpowiednie informacje o przedstawicielu oraz podać numer EORI przedstawiciela. W przypadku podania numeru EORI, nie należy podawać nazwy i adresu, chyba że stosuje się wniosek w formie papierowej. (**Załącznik A do RD**)

W sytuacji gdy przedstawiciel celny nie ma numeru EORI, jest zobowiązany do zarejestrowania się przed rozpoczęciem prowadzenia działalności, w przypadku której wymagany jest numer EORI; rejestracji dokonują organy celne (**art. 6 ust. 1 RD**). Aby zarejestrować przedsiębiorcę na potrzeby celne, organ celny może przyznać numer EORI nie tylko przedsiębiorcy, ale również innej osobie.

Przedstawicielstwo może być pośrednie lub bezpośrednie. Przedstawicielstwo bezpośrednie oznacza, że przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz innej osoby, tj. wnioskodawcy. Przedstawicielstwo pośrednie oznacza, że przedstawiciel celny działa we własnym imieniu, lecz na rzecz innej osoby, tj. wnioskodawcy (**art. 18 ust. 1 UKC**).

Należy zauważyć, że w przypadku **przedstawicielstwa bezpośredniego** konieczne jest wypełnienie pola 3 „Przedstawiciel celny” i podanie numeru EORI. Jeżeli przedstawiciel celny działa we własnym imieniu, lecz na rzecz innej osoby (**przedstawicielstwo pośrednie**), pole 3 pozostaje puste. W rzeczywistości w tej konkretnej sytuacji wnioskodawcą jest przedstawiciel pośredni, ponieważ składa on wniosek o wydanie decyzji WIT we własnym imieniu i w związku z tym staje się posiadaczem decyzji.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 UKC podczas kontaktu z organami celnymi przedstawiciel celny zgłasza fakt wykonywania czynności na rzecz osoby reprezentowanej i określa, czy jest to przedstawicielstwo pośrednie czy bezpośrednie. Osoba, która nie zgłosi faktu wykonywania działalności w charakterze przedstawiciela celnego, lub osoba, która zgłasza, że działa w charakterze przedstawiciela, nie mając do tego pełnomocnictwa, jest traktowana jako osoba działająca we własnym imieniu i na własną rzecz.

W przypadkach, w których przedstawiciel świadczy usługi, organy celne mają prawo żądania dowodu potwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa od każdej osoby podającej się za przedstawiciela celnego działającego na rzecz wnioskodawcy (**art. 19 ust. 2 UKC**).

4.3. „Opis towaru” (pole 9)

Jako że istnieje związek pomiędzy decyzją WIT a zgłaszanymi towarami, opis musi umożliwiać prawidłową identyfikację sklasyfikowanych towarów. Przytoczenie tekstu z nomenklatury jest dozwolone wyłącznie w szczególnych przypadkach, gdy podany cytat w pełni odpowiada opisowi produktu i dostarcza wszystkich wymaganych informacji do zaklasyfikowania produktu. W przypadku większości towarów, poza samym wskazaniem, co to są za towary, wnioskodawca powinien także podać informacje dotyczące ich cech fizycznych, funkcji lub zastosowania, składu towarów oraz opisać ich cechy, np. wielkość, kolor, opakowanie lub inne właściwości, a także proces produkcji, w przypadkach, w których jest to stosowne i pomoże organom celnym w identyfikacji towarów (zob. sekcja 7.3.1.).

Jeżeli brakuje któregoś z powyższych elementów lub jeżeli jest on niewystarczająco opisany, a organ celny uzna go za niezbędny do ustalenia klasyfikacji towarów lub jeżeli wymagane są dodatkowe informacje, organ celny powinien **zażądać od wnioskodawcy dostarczenia brakujących informacji w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym 30 dni**. Jeżeli wnioskodawca nie przekaze żądanych informacji w wyznaczonym terminie, wniosek nie zostaje przyjęty, a wnioskodawcę informuje się o tym fakcie (**art. 12 ust. 2 RW**). **Status wniosku w bazie danych EBTI-3 należy zaktualizować zgodnie z kodem statusu 94.**

Pole 9 nie powinno zawierać żadnych informacji poufnych, jak np. nazwa handlowa. Takie informacje, np. nazwy handlowe, numer artykułu itp., należy wpisywać wyłącznie w polu 10 pt. „Nazwa handlowa”.

4.4. „Inne wnioski o WIT i inne posiadane WIT” (pole 12):

Wnioskodawca musi wskazać, czy składał wniosek o WIT lub jest w posiadaniu jakiegokolwiek decyzji WIT wydanej dla identycznych lub podobnych produktów. Pole 12 dotyczy jedynie wniosków lub decyzji WIT posiadanych przez wnioskodawcę ubiegającego się o wydanie decyzji WIT. Decyzji WIT wydanych innym przedsiębiorcom niż przedsiębiorca składający wniosek dotyczy natomiast pole 13.

Jeśli wnioskodawca złożył drugi wniosek o wydanie WIT w odniesieniu do tego samego produktu w innym państwie członkowskim, oznacza to, że co najmniej jeden wniosek został złożony w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę.

W takiej sytuacji państwa członkowskie powinny ustalić, czy oba złożone wnioski dotyczą tych samych towarów, a jeśli tak, określić, który organ celny wyda decyzję WIT. Co do zasady sprawa będzie rozpatrywana przez państwo członkowskie, które otrzymało wniosek jako pierwsze, jednak w wyjątkowych okolicznościach można wziąć pod uwagę inne elementy, np. miejsce, w którym posiadacz ma siedzibę, państwo członkowskie, w którym decyzja WIT będzie wykorzystywana, oraz język wniosku.

Zainteresowane państwo członkowskie powinno zachować rejestr wszystkich takich kontaktów. Takie rejestry należy zachowywać przez okres co najmniej trzech lat od upływu terminu ważności decyzji WIT, której dotyczą (**art. 13 RW**).

Jeśli w wyniku kontaktów między państwami członkowskimi (lub konsultacji w bazie danych EBTI-3) okaże się, że wnioskodawca złożył już wniosek o wydanie decyzji WIT w innym państwie członkowskim, wniosek należy wprowadzić do bazy danych EBTI-3 w celu poinformowania innych organów celnych o jego istnieniu. (**art. 33 ust. 1 lit. a) UKC**) Należy poinformować wnioskodawcę, że decyzja WIT zostanie wydana przez organ celny, do którego wniosek został złożony w pierwszej kolejności, na podstawie tego pierwszego wniosku, lub na innej podstawie w zależności od okoliczności opisanych powyżej. Decyzja ta będzie wiążąca dla jej posiadacza. Jeśli posiadacz decyzji nie zgadza się z podaną w niej klasyfikacją, ma prawo odwołać się od decyzji. Jeśli wnioskodawca otrzymał już decyzję WIT, należy poinformować go, że posiada ważną decyzję WIT, którą powinien wykorzystać, i że organ celny nie wyda nowej decyzji.

4.5. „Decyzje WIT wydane innym posiadaczom” (pole 13):

W tym polu wnioskodawca powinien wskazać wszystkie znane mu decyzje WIT wydane innym posiadaczom w odniesieniu do identycznych lub podobnych towarów. Taka informacja dostępna jest dla przedsiębiorców w bazie danych DDS. Należy jednak pamiętać, że mimo iż decyzje WIT dla podobnych towarów mogły zostać wydane, przedsiębiorcy mogą w rzeczywistości nic o nich nie wiedzieć lub nie być w stanie ich znaleźć, przeszukując bazę danych.

Po złożeniu wniosku i ustaleniu, że wszystkie obowiązkowe pola zostały wypełnione, **wniosek należy niezwłocznie wprowadzić do bazy danych EBTI-3, najpóźniej w terminie siedmiu dni od daty ich uzyskania (art. 21 ust. 1 RW). Nie oznacza to jednak, że został on formalnie przyjęty.**

4.6. Harmonizacja struktury numeru identyfikacyjnego wniosku i numeru referencyjnego decyzji WIT

Numer identyfikacyjny wniosku

Numer identyfikacyjny wniosku to niepowtarzalny numer identyfikacyjny przyjętego wniosku, nadany przez właściwy organ celny. Dane te są wymagane zarówno w przypadku wniosku, jak i decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej.

Zgodnie z załącznikiem A do RW numer identyfikacyjny wniosku składa się z następujących elementów:

- 1) Kod państwa: a2
 - 2) Kod rodzaju decyzji: an..4
 - 3) Numer referencyjny: an..29
-
- 1) **Kod państwa** ma ustaloną długość dwóch znaków i znaki te są alfabetyczne.
 - 2) W przypadku wniosku i decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej **kod rodzaju decyzji to zawsze „WIT”**.
 - 3) **Numer referencyjny** ma nie więcej niż 29 znaków, które są alfabetyczne lub numeryczne.

Numer referencyjny decyzji WIT

Numer referencyjny decyzji WIT to niepowtarzalny numer referencyjny nadany decyzji przez właściwy organ celny.

We wniosku numer referencyjny decyzji WIT można wskazać w różnych polach:

- Numer referencyjny decyzji WIT w polu „Inne wnioski o wydanie WIT i inne posiadane WIT” oznacza numer referencyjny decyzji WIT, którą wnioskodawca już otrzymał. Ta część jest obowiązkowa, jeżeli wnioskodawca otrzymał decyzję WIT w następstwie złożonego przez niego wniosku.
- Numer referencyjny decyzji WIT w polu „Decyzje WIT wydane innym posiadaczom” oznacza numer referencyjny decyzji WIT, której istnienia wnioskodawca jest świadomy.

Niezależnie od pola, w którym wprowadzono numer referencyjny decyzji WIT, jego **format ma taką samą strukturę jak numer identyfikacyjny wniosku:**

- 1) Kod państwa: a2
- 2) Kod rodzaju decyzji: an..4
- 3) Numer referencyjny: an..29

4.7. Struktura kodu towaru

We wniosku wnioskodawcy kod towaru ma charakter danych fakultatywnych, tj. są to dane, które wnioskodawca może przedstawić, ale których państwa członkowskie nie mogą wymagać. Jest to kod nomenklatury celnej, do którego według wnioskodawcy towary powinny zostać zaklasyfikowane.

Natomiast w decyzji kod nomenklatury celnej to dane obowiązkowe. Jest to kod nomenklatury celnej, do którego towar musi zostać zaklasyfikowany w nomenklaturze celnej i który zostanie wskazany w decyzji WIT.

Zgodnie z **załącznikiem A do RW kod towaru składa się z następujących elementów:**

- 1) pierwszej podjednostki (kodu Nomenklatury scalonej): an..8
 - 2) drugiej podjednostki (podpozycji TARIC): an2
 - 3) trzeciej podjednostki (dodatkowych kodów TARIC): an4
 - 4) czwartej podjednostki (krajowych kodów dodatkowych): an..4.
- 1) W przypadku wniosku i decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej **kod Nomenklatury scalonej** ma ustaloną liczbę **ośmiu znaków numerycznych**.
 - 2) W przypadku wniosku i decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej **podpozycja TARIC** ma ustaloną liczbę dwóch **znaków numerycznych**.
 - 3) **Dodatkowe kody TARIC** mają ustaloną liczbę czterech znaków i znaki te są alfabetyczne lub numeryczne. W EBTI-3 możliwe jest wprowadzenie dwóch dodatkowych kodów TARIC.
 - 4) **Krajowe kody dodatkowe** mają ustaloną liczbę znaków, nieprzekraczającą czterech, i znaki te są alfabetyczne lub numeryczne.

4.8. Status wniosku

Przepisy **art. 21 ust. 5 RW** stanowią, że podczas przetwarzania wniosku o wydanie decyzji WIT organy celne **wskazują status wniosku w bazie danych EBTI-3**.

Aby sprawdzanie statusu wniosku o wydanie WIT było łatwiejsze, w bazie danych EBTI-3 dostępne są następujące kody statusu (71, 72, 73, 81, 82, 83, 89, 91, 92, 93, 94, 99, 100 i 110) (**zob. załącznik 2, „Cykl życia wniosku”**).

Kod statusu 71 oznacza **początkowy stan** wniosku.

Kody statusu 72 i 81 odnoszą się do wniosku o udzielenie dodatkowych informacji przez wnioskodawcę: kod 72 na etapie przyjmowania wniosku, a kod 81 na etapie wydawania WIT.

Kody statusu 73 i 83 odnoszą się do wniosków będących przedmiotem dwu-/wielostronnych konsultacji między państwami członkowskimi: kod 73 do wniosków złożonych w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę w chwili konsultacji z tym państwem członkowskim; a kod 83 do wniosków będących przedmiotem konsultacji między państwami członkowskimi w przypadku potencjalnych rozbieżności.

Kody statusu 72, 81, 82 i 89 odnoszą się do potencjalnego **przedłużenia** lub **opóźnienia**:

- na etapie przyjmowania wniosku (kody 72 i 89) lub
- na etapie wydawania WIT (kody 81, 82 i 89).

Kody statusu 91–94 i 99 odnoszą się do potencjalnego **braku wydania** decyzji WIT:

- na etapie przyjmowania wniosku (kody 91–94 i 99) lub
- na etapie wydawania WIT (kody 93, 94 i 99).

Z objaśnienia **kodów statusu 91–94 i 99** wynika, że każdy z nich może oznaczać **ostateczny stan** wniosku, w **przypadkach gdy decyzja WIT nie zostaje wydana**.

Kod statusu 100 oznacza, że wniosek uznaje się za oficjalnie przyjęty i biegnie termin wydawania decyzji. Należy zauważyć, że **kodu statusu 100** można w cyklu życia wniosku o wydanie WIT użyć **wielokrotnie**.

Przykład: Kod ten zostaje użyty po raz pierwszy, gdy wniosek zawiera wszystkie wymagane informacje, zostaje przyjęty i rozpoczyna się faza wydawania WIT. Następnie może się zdarzyć, że procedura wydawania wydłuży się lub opóźni, a może to mieć różne przyczyny:

- zwrócono się do wnioskodawcy z wnioskiem o dodatkowe informacje. W takim przypadku wniosek aktualizuje się kodem statusu 81;
- nie zakończyły się jeszcze rozmowy w Komitecie Kodeksu Celnego. W takim przypadku wniosek aktualizuje się kodem statusu 82.

Gdy wyżej wspomniane warunki są spełnione, proces wydawania zostaje wznowiony. W takim przypadku wniosek aktualizuje się kodem statusu 100.

Kod statusu 110 to **ostateczny stan** wniosków oznaczający wydanie decyzji WIT.

W **załączniku 2 „Cykl życia wniosku”** opisano różne możliwe scenariusze dotyczące kodów statusu, które mogą wystąpić w odniesieniu do wniosku w trakcie jego cyklu życia.

Składając wniosek o wydanie decyzji dotyczącej przepisów prawa celnego, wnioskodawca przyjmuje na siebie odpowiedzialność za podanie wszystkich wymaganych informacji potrzebnych organom celnym do wydania decyzji (**art. 22 ust. 1 UKC**).

Należy podkreślić, że wszystkie wnioski o wydanie WIT, które zostały poprawnie wypełnione, tzn. w których wypełnione zostały wszystkie obowiązkowe pola, muszą bez wyjątku zostać wprowadzone do bazy danych EBTI-3, nawet wówczas gdy wymagane są dodatkowe informacje lub wniosek zostaje wycofany na późniejszym etapie. **Żadne okoliczności nie zwalniają z tego obowiązku.**

Przy wprowadzaniu wniosku do bazy danych EBTI-3 zaleca się załączenie obrazów towarów, aby zmniejszyć ryzyko wydania rozbieżnych WIT. Obrazy odgrywają także istotną rolę w zwalczaniu kupowania WIT. Nie ma obowiązku załączania do decyzji WIT obrazów załączonych do wniosku WIT, jest to jednak zalecane, chyba że istnieją powody, żeby tego nie robić.

Organy celne mogą zażądać dodatkowych szczegółowych informacji lub próbek towarów, których dotyczy wnioski. Należy jednak pamiętać, że wnioskodawca może nie być w posiadaniu wymaganych informacji i będzie musiał uzyskać je z innego źródła. W przypadku gdy nie są one łatwo dostępne, wnioskodawca może potrzebować więcej czasu na dostarczenie wymaganych informacji lub próbek.

Niektóre informacje można uzyskać jedynie w wyniku analizy wykonanej przez laboratorium. Wnioskodawca powinien zdawać sobie sprawę, że organy celne nie mają obowiązku przeprowadzania analizy laboratoryjnej w jego imieniu, ale niektóre organy celne mogą zdecydować się na przeprowadzenie takiej analizy, w szczególności gdy klasyfikacja towarów zależy od ich składu. W takim przypadku należy powiadomić wnioskodawcę, że wymagane jest wykonanie analizy i że laboratorium celne zamierza wykonać ją w jego imieniu. Powiadomienie musi jasno określać zasady i warunki związane z przeprowadzeniem takiej analizy, w tym wszelkie opłaty, jakie wnioskodawca będzie musiał w związku z nią ponieść (**art. 52 ust. 2 UKC**).

Ramy prawne wydania decyzji WIT są regulowane przepisami. Z chwilą gdy organ celny uzna, że posiada wszystkie elementy wymagane do określenia klasyfikacji taryfowej, musi niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, poinformować wnioskodawcę, że jego wniosek został formalnie przyjęty, oraz podać datę, od której biegnie okres wydawania (**art. 22 ust. 2 UKC**) (zob. sekcja 7.1). Jeżeli organ celny zażąda od wnioskodawcy dostarczenia dodatkowych informacji, termin na przyjęcie wniosku przedłuża się o czas potrzebny na dostarczenie dodatkowych informacji (art. 12 ust. 2 RW). Oznacza to, że termin na przyjęcie wniosku może wynieść maksymalnie 30 dni + 30 dni.

5. KONSULTACJE W BAZIE DANYCH EBTI-3

Zgodnie z art. 17 rozporządzenia wykonawczego organy celne są prawnie zobowiązane do sprawdzenia bazy danych EBTI-3 oraz do prowadzenia rejestrów takich konsultacji. Ma to na celu zagwarantowanie jednolitej klasyfikacji taryfowej towarów w UE, a tym samym ograniczenie ryzyka potencjalnego wydawania rozbieżnych decyzji WIT.

Przy sprawdzaniu bazy danych EBTI-3 niezwykle ważne jest, aby wyniki przeszukiwania były w czasie sprawdzania aktualne. Aby mieć pewność, że takie wyniki odzwierciedlają aktualną sytuację w UE, jest kwestią najwyższej wagi, by wszystkie wnioski i decyzje WIT były wprowadzane do bazy danych bezzwłocznie. Nawet 24-godzinne opóźnienie może potencjalnie stworzyć rozbieżność w klasyfikacji lub ułatwić kupowanie WIT, jeżeli więcej niż jedno państwo członkowskie przetwarza jednocześnie wniosek o wydanie WIT dla identycznego produktu.

5.1. Kupowanie WIT

Sprawdzenie bazy danych EBTI-3 to działanie konieczne dla zapobiegania procederowi „kupowania WIT” (**art. 16 ust. 4 RW**).

Wskaźniki ryzyka dotyczące kupowania WIT mogą obejmować sytuacje, w których:

- więcej niż jedna pozycja taryfowa zasługuje na rozważenie;
- rzucają się w oczy znaczące różnice w stawkach cła lub podatku wynikających z różnych pozycji taryfowych;
- mają zastosowanie inne środki unijne (np. pozwolenie na przywóz, kontyngent taryfowy lub cło antydumpingowe).

Ponieważ wiele wniosków o wydanie WIT dotyczy towarów, w przypadku których występują wątpliwości, która spośród wielu pozycji taryfowych jest prawidłowa, zawsze istnieje pokusa kupowania WIT. Kupowanie WIT ma miejsce, w przypadku gdy

do więcej niż jednego organu celnego wpłynie wniosek dotyczący tych **samych towarów**, złożony w imieniu tego **samego wnioskodawcy** (zob. sekcja 4.4). Praktyka pokazuje, że wnioskodawca niekoniecznie będzie czekał na wydanie decyzji WIT przed złożeniem wniosku w innym państwie członkowskim. Ma on nadzieję na otrzymanie dwóch decyzji WIT klasyfikujących jego towary w różnych pozycjach i tym samym na wykorzystanie tej, w której stawka celna jest atrakcyjniejsza.

Jeżeli w innym państwie członkowskim złożono już wcześniej **wniosek dotyczący tych samych towarów** w imieniu tego **samego wnioskodawcy**, nowy wniosek należy wprowadzić do systemu w celu poinformowania innych organów celnych o jego istnieniu. Nie wydaje się jednak decyzji WIT, a wniosek taki powinien otrzymać kod statusu 91. Należy poinformować wnioskodawcę, że decyzję WIT wyda organ celny, do którego wniosek został złożony w pierwszej kolejności, na podstawie tego pierwszego wniosku spełniającego warunki określone w art. 19 ust. 1 UKC-RD (zob. sekcja 4.1).

Kupowanie WIT może mieć jednak miejsce również w przypadku, gdy drugi wniosek jest składany dopiero po wydaniu decyzji WIT wydanej dla kodu, który okazuje się być nieatrakcyjnym dla wnioskodawcy. Wnioskodawca, który być może zaskarżył pierwotną decyzję WIT, składa wtedy wniosek o wydanie decyzji WIT w innym państwie członkowskim. W tym przypadku i w przypadkach wspomnianych powyżej wnioskodawca prawdopodobnie nie powoła się w swoim formularzu wniosku na pierwotną decyzję WIT (pole 12). Nie należy zatem całkowicie polegać na tym, co wnioskodawca wpisze w polu 12.

Jeżeli okaże się, że inne państwo członkowskie wydało **decyzję WIT dla tego samego produktu i dla tego samego posiadacza**, wniosek należy wprowadzić do systemu. Wniosek nie zostanie jednak przyjęty (**art. 33 ust. 1 lit. a) UKC**). W związku z tym decyzja WIT nie zostanie wydana, a do wniosku należy przypisać kod statusu 92. Wnioskodawcę należy poinformować, że posiadacz powinien korzystać z decyzji WIT, którą już posiada. Zarówno ten przypadek, jak i przypadki wspomniane powyżej (kolejny wniosek dotyczący tego samego produktu złożony w imieniu tego samego wnioskodawcy) należy zgłaszać Komisji jako kupowanie WIT (np. pocztą elektroniczną), zwłaszcza gdy we wniosku o wydanie WIT wskazano inny kod nomenklatury celnej (skutkujący atrakcyjniejszą stawką celną) niż kod w wydanej decyzji WIT.

5.2. Wyszukiwanie informacji w bazie danych EBTI-3

Bazę danych EBTI-3 można sprawdzać przy wykorzystaniu wielu kryteriów wyszukiwania, stosowanych osobno lub łącznie. Im więcej kryteriów przeszukiwania zostanie uwzględnionych, tym wyniki przeszukiwania bazy danych będą dokładniejsze. Takimi kryteriami są między innymi nazwisko wnioskodawcy lub jego numer EORI, nazwisko posiadacza lub jego numer EORI, opis towaru, nazwa handlowa, kod taryfowy przewidywany przez wnioskodawcę, ewentualne alternatywne kody oraz okres ważności. Dodatkowo ważną rolę w przeszukiwaniu bazy danych pełnią obrazy i słowa kluczowe. W związku z tym w interesie wszystkich organów celnych leży poprawne indeksowanie decyzji WIT i, o ile jest to możliwe, załączanie do wniosków i wydawanych decyzji co najmniej jednego obrazu.

Tego rodzaju przeszukiwania pełnią wiele funkcji. Między innymi:

- zapewniają jednolitą klasyfikację danego produktu;
- pomagają urzędnikom w klasyfikowaniu towarów;
- promują równe traktowanie przedsiębiorców niezależnie od miejsca ich siedziby w UE;
- ograniczają ryzyko kupowania WIT.

Zachęca się organy celne do przeprowadzania rozsądnej liczby przeszukań oraz ich rejestrowania w celu wykazania, że są one zgodne z art. 16 ust. 4 i art. 17 RW. Aby potwierdzić wyszukiwania dotyczące podobnych wniosków o wydanie WIT i wskazać ich wyniki, organy celne mogą skorzystać z pola „Uwagi” znajdującego się pod polem „Do użytku służbowego” w formularzu wniosku w bazie danych EBTI-3. Ponadto do wniosku należy przypisać odpowiednie kody statusu: 91 – w przypadku kolejnego wniosku dotyczącego tych samych towarów złożonego w imieniu tego samego wnioskodawcy oraz 92 – w przypadku wydania decyzji WIT dotyczącej tych samych towarów i tego samego posiadacza.

W przypadku prowadzenia wyszukiwań dotyczących decyzji WIT wydanych już na rzecz tego samego lub innego posiadacza w odniesieniu do tych samych towarów w formularzu decyzji w bazie danych EBTI-3 wprowadzono odpowiednie pole wyboru, aby ułatwić organom celnym prowadzenie rejestru wyszukiwań i udostępnianie go organom celnym innych państw członkowskich. Jeżeli przeprowadzono wyszukiwanie w odniesieniu do podobnych decyzji WIT, organy celne **muszą** zaznaczyć pole wyboru „Wyszukiwania przeprowadzone”, aby wskazać, że wyszukiwanie zostało przeprowadzone. Niezaznaczenie pola wyboru będzie skutkowało niemożliwością wprowadzenia decyzji do bazy danych.

Oprócz ww. pola wyboru dostępne jest specjalne pole, w którym organ celny powinien wskazać **wynik wyszukiwań**. W tym celu można przedstawić na przykład wykaz obowiązujących lub wygasłych decyzji WIT, na których organ celny opierał się lub nie, podejmując decyzję WIT, innymi słowy decyzji, które pozytywnie albo negatywnie wpłynęły na podaną klasyfikację. Ewentualnie można to zrobić w sposób opisowy, na przykład poprzez wskazanie teaurusu słów kluczowych użytych w wyszukiwaniu lub oświadczenie, że wyszukiwania przeprowadzono według numeru EORI wnioskodawcy lub według składu towarów. Ma to na celu przedstawienie niektórych przykładów przeprowadzonych wyszukiwań i otrzymanych wyników. Odniesień do decyzji WIT lub jakichkolwiek innych informacji uzyskanych w tym względzie nie należy traktować jako wyczerpującego wykazu wyników wyszukiwania.

Ani pole wyboru, ani informacje na temat sprawdzonych decyzji WIT nie będą widoczne na wydrukowanym formularzu decyzji, **a dostęp do nich będzie możliwy wyłącznie za pośrednictwem interfejsu użytkownika** (dostępnego dla organów celnych w państwach członkowskich, które wydały decyzję WIT, oraz niewielkiej liczby upoważnionych urzędników w Komisji Europejskiej). Informacje te są przechowywane w systemie jako odniesienie, ale nie zostaną przekazane posiadaczowi decyzji ani upublicznione.

Nawet jeżeli wnioskodawca wskaże we wniosku, iż jest świadom istnienia innych ważnych decyzji WIT, nadal należy sprawdzić, czy nie istnieją dodatkowe decyzje, niewymienione przez wnioskodawcę.

Jeśli zostanie stwierdzone, że inne państwo członkowskie wydało **decyzję WIT dla tego samego produktu**, ale dla **innego posiadacza**, wniosek należy wprowadzić do systemu. Jeśli państwo członkowskie ma wątpliwości dotyczące jakiegokolwiek aspektu istniejącej decyzji WIT, powinno skontaktować się z państwem członkowskim, które tę decyzję wydało. Należy stosować ten sam kod klasyfikacji, jaki został podany w pierwszej wydanej decyzji WIT, chyba że jest on błędny. W takich przypadkach należy skontaktować się z odpowiednim państwem członkowskim w celu wyjaśnienia sytuacji i uzgodnienia jednolitej klasyfikacji. W przypadku gdy oba państwa nie będą w stanie rozwiązać tego problemu, należy zgłosić go do Komisji Europejskiej (zob. sekcja 6).

Jeśli nie znaleziono **żadnej decyzji WIT**, a państwo członkowskie **nie ma wątpliwości** co do prawidłowej klasyfikacji, powinno ono wydać decyzję WIT.

6. POSTĘPOWANIE Z ODMIENNYMI ZDANIAMI CO DO KLASYFIKACJI

Mogą pojawić się różnice opinii w sprawie klasyfikacji taryfowej określonych towarów, w szczególności w przypadku wprowadzania nowych produktów na rynek. Tego rodzaju różnice zdań mogą mieć wpływ na decyzje WIT przed ich wydaniem lub po ich wydaniu. Poniżej opisano dwa rodzaje sytuacji, które mogą prowadzić do różnicy zdań.

- a) Państwo członkowskie B otrzymało wniosek o wydanie WIT dla konkretnego produktu. Po sprawdzeniu bazy danych EBTI-3 okazuje się, że państwo członkowskie A wydało już decyzję WIT dla identycznego produktu. Państwo członkowskie B nie zgadza się jednak z klasyfikacją podaną w decyzji WIT wydanej przez państwo członkowskie A. Taka sytuacja może skutkować opóźnieniem przetwarzania wniosku o wydanie WIT.

Jeśli państwo członkowskie A przyzna słuszność argumentom państwa członkowskiego B oraz uzna decyzję WIT za nieprawidłową, cofa tę decyzję i wydaje nową na wniosek z klasyfikacją proponowaną przez państwo członkowskie B. O tej decyzji należy również poinformować wszystkie państwa członkowskie oraz Komisję za pośrednictwem CIRCABC.

Jeśli natomiast państwo członkowskie B ostatecznie uzna decyzję WIT wydaną przez państwo członkowskie A za prawidłową, może przystąpić do wydawania decyzji WIT zgodnej z istniejącą decyzją WIT wydaną przez państwo członkowskie A.

Jeśli jednak oba państwa członkowskie nie mogą osiągnąć porozumienia, państwo członkowskie B powinno oficjalnie poinformować zarówno państwo członkowskie A, jak i Komisję, że pragnie zgłosić tę kwestię do konsultacji na poziomie Unii.

Pierwszym krokiem podejmowanym przez państwo członkowskie, które wystąpiło z zapytaniem, powinna być **konsultacja z drugim państwem członkowskim** w celu zasięgnięcia dalszych informacji o produkcie i podjęcia wspólnych starań, aby znaleźć rozwiązanie. Można tego dokonać na różne sposoby, np. za pośrednictwem CIRCABC, e-mailem lub telefonicznie. Tego rodzaju konsultacje należy rejestrować.

Jeżeli nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia, państwo członkowskie, które wystąpiło z zapytaniem, powinno zażądać konsultacji na poziomie Unii, wysyłając Komisji uzasadniony i kompletny wniosek. W tym przypadku stosuje się procedury i terminy określone w pkt 8 „Rozbieżne decyzje WIT”. Po wydaniu na poziomie Unii opinii w sprawie klasyfikacji określonego rodzaju towarów lub określonego produktu nie należy wydawać decyzji WIT sprzecznych z tą opinią; opinię tę powinny respektować wszystkie państwa członkowskie.

Żadne z państw członkowskich nie powinno wydawać decyzji WIT dla produktu stanowiącego przedmiot sporu do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Jeżeli sporna kwestia klasyfikacji jest przedmiotem konsultacji na poziomie Unii, organy celne państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek o wydanie WIT, powinny poinformować wnioskodawcę, że sprawa prawidłowej klasyfikacji została skierowana do konsultacji na poziomie Unii celem podjęcia decyzji, Komisja wyraziła zgodę na konsultacje, a do organów celnych wszystkich państw członkowskich przesłano powiadomienie o zawieszeniu wydania decyzji WIT w odniesieniu do towarów, których sporna kwestia dotyczy (zob. sekcja 8). Należy poinformować wnioskodawcę, że decyzja WIT zostanie wydana niezwłocznie po podjęciu i opublikowaniu decyzji.

- b) Złożono wniosek w odniesieniu do konkretnego produktu, ale w przypadku wątpliwości dotyczących klasyfikacji państwo członkowskie może przed wydaniem decyzji WIT skonsultować się z innymi państwami członkowskimi albo bezpośrednio, albo za pośrednictwem CIRCABC.

7. WYDANIE DECYZJI WIT

W niniejszym rozdziale omówiono następujące tematy:

- terminy wydawania;
- rola laboratoriów;
- przygotowanie decyzji WIT:
 - opis towarów;
 - uzasadnienie klasyfikacji;
 - informacje poufne;
 - „indeksacja” (dodawanie słów kluczowych); oraz
 - obrazy;
- ostateczne wydanie WIT.

7.1. Terminy wydawania

Jedną z nowych cech UKC jest to, że przepisy prawa narzucają nieprzekraczalne terminy w odniesieniu do działań związanych z rozpatrywaniem wniosków, konsultacjami między państwami członkowskimi oraz wydawaniem decyzji WIT.

Terminom dotyczącym rozpatrywania wniosków i konsultacji między państwami członkowskimi poświęcone zostały odpowiednio sekcje 4 i 5.

Jeżeli organ celny dysponuje wszystkimi elementami niezbędnymi do podjęcia decyzji, powinien niezwłocznie zgłosić to wnioskodawcy oraz poinformować go o terminie

rozpoczęcia okresu, w którym decyzja WIT będzie wydana. O ile w przeszłości nie było określonego konkretnego terminu, w którym należało wydać decyzję WIT, to w UKC określono, że decyzję należy podjąć niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w terminie 120 dni od daty przyjęcia wniosku, o ile nie przewidziano inaczej (**art. 22 ust. 3 UKC**) (zob. załącznik 3 – Przegląd terminów związanych z procedurą dotyczącą WIT).

Jeżeli **wymagane są analizy laboratoryjne**, wniosek można uznać za kompletny dopiero po uzyskaniu sprawozdań z analizy. Termin wydania decyzji WIT zostaje zawieszony na czas potrzebny do przeprowadzenia analizy.

Jeśli po formalnym przyjęciu wniosku organ celny ustali, że **wymagane są dodatkowe informacje**, może zażądać ich od wnioskodawcy, a wnioskodawca musi udzielić tych informacji w nieprzekraczalnym terminie 30 dni. Termin podjęcia decyzji zostanie wydłużony o czas, który wnioskodawca otrzyma na dostarczenie wymaganych informacji (**art. 13 ust. 1 RD**).

Jeżeli **organ celny nie może wydać decyzji w terminie 120 dni**, powinien poinformować wnioskodawcę o tym fakcie przed upływem tego terminu. W powiadomieniu należy podać przyczynę opóźnienia oraz poinformować wnioskodawcę, kiedy może się spodziewać podjęcia decyzji. W takiej sytuacji organowi celnemu przysługuje dodatkowy okres 30 dni na wydanie decyzji. (**art. 22 ust. 3 UKC**)

7.2. Rola laboratoriów

Chociaż obowiązek dostarczenia wszystkich informacji spoczywa generalnie na wnioskodawcy, to ze względu na techniczny i złożony charakter niektórych produktów można w celu ustalenia poprawnej klasyfikacji danego produktu posłużyć się analizą laboratoryjną.

Jak wynika z działań monitorujących, państwa członkowskie konsultują się z laboratoriami w bardzo licznych przypadkach. Analiza laboratoryjna służy osiągnięciu następujących celów:

- określenie składu produktu (jest to szczególnie istotne w przypadku towarów, których klasyfikacja taryfowa zależy od ich dokładnego składu (np. produktów rolnych, chemicznych i spożywczych, napojów, olejów mineralnych, wyrobów włókienniczych, obuwia itp.));
- potwierdzenie informacji pochodzących od wnioskodawcy; oraz
- sprecyzowanie uzasadnienia klasyfikacji.

Bardzo ważne jest, by organy celne ustaliły jak najszybciej po otrzymaniu wniosku, czy będą potrzebować próbek (**art. 12 ust. 1 RW**). Jeżeli analiza jest wymagana, zaleca się, by próbka została przekazana do laboratorium jak najszybciej, aby umożliwić chemikom przeprowadzenie niezbędnych testów oraz przekazać sprawozdanie z wynikami organowi celnemu. Dzięki temu laboratoria oraz urzędnicy będą mieli wystarczająco dużo czasu na wykonanie swoich zadań z zachowaniem ustawowego terminu na wydanie decyzji.

W przypadkach, w których analiza laboratoryjna została wykonana, decyzja WIT powinna zawierać informację o jej przeprowadzeniu i wynikach. Jeśli ze względu na konieczność zachowania poufności nie można zamieścić wyniku analizy w polu 7 „Opis towaru”, należy wpisać te informacje w polu 8 „Nazwa handlowa oraz informacje dodatkowe”.

Należy zauważyć, że akty prawne regulujące WIT przewidują pokrycie przez wnioskodawcę **szczególnych kosztów poniesionych przez organy celne** z tytułu wykonania analizy lub ekspertyz. W związku z tym organy celne powinny poinformować wnioskodawców o wszelkich opłatach związanych z wykonaniem analizy lub sporządzeniem ekspertyzy, których uregulowanie jest wymagane. Jeżeli wnioskodawca odmówi zapłaty, organ celny nie może wydać decyzji WIT z powodu braku wszystkich informacji wymaganych do podjęcia decyzji.

Wnioskodawca może również zostać obciążony poniesionymi przez organy celne kosztami zwrotu próbek (pole 11 „Próbki itp.” formularza wniosku). Praktyka w organach celnych niektórych państw członkowskich pokazuje, że ogólne obciążenie administracyjne związane z obciążaniem kosztami zwrotu próbek jest nieproporcjonalne. W związku z tym próbek nie zwraca się pocztą / przesyłką kurierską, a tylko wówczas, gdy wnioskodawca może je sam odebrać.

7.3. Przygotowanie decyzji WIT

Decyzja WIT jest decyzją podejmowaną przez właściwe organy jednego z państw członkowskich i wiążącą dla organów celnych wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz jej posiadacza.

Zasadnicze znaczenie dla wykorzystania decyzji WIT ma jakość jej przygotowania. Przygotowując decyzję WIT, należy zwrócić szczególną uwagę na następujące punkty:

- opis towaru (pole 7);
- uzasadnienie klasyfikacji towarów (pole 9);
- poufność;
- „indeksacja” (dodawanie słów kluczowych) (pole 11); oraz
- obrazy (pole 12).

7.3.1. Opis towaru (pole 7)

Decyzje WIT są wydawane jedynie dla towarów jednego rodzaju. Według orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości UE „towary jednego rodzaju” to towary, które mają podobne właściwości oraz których cechy wyróżniające są całkowicie nieistotne z punktu widzenia ustalenia ich klasyfikacji taryfowej. (**art. 16 ust. 2 RW** oraz **sprawa C-199/09 Schenker SIA przeciwko Valsts ieņēmumu dienests**).

Przykłady „towarów jednego rodzaju”:

- donice z terakoty bez dekoracji w różnym rozmiarze przeznaczone do celów ogrodniczych, objęte pozycją 6914;

- nieskładane noże stołowe, niezależnie od materiału składowego rękojeści, objęte pozycją 8211.

Opis konkretnych towarów powinien:

- być wystarczająco szczegółowy, aby można było rozpoznać towary bez żadnych wątpliwości;
- zawierać szczegóły inne niż zawarte w opisie nomenklatury celnej, na podstawie których dokonano klasyfikacji;
- mieć podobny układ niezależnie od tego, które państwo członkowskie wydaje decyzję (zob. sekcja 13).

Oczywiście jakość opisu ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów decyzji WIT, czyli ułatwienia handlu oraz **kontroli celnej**. Decyzja WIT spełni swoją funkcję tylko wówczas, gdy funkcjonariusze celni będą w stanie z łatwością ocenić zgodność towarów opisanych w decyzji WIT z towarami przedstawionymi do odprawy celnej. Skutki prawne decyzji WIT zależą zatem w dużym stopniu od jakości opisu.

Jeżeli opis jest nieściśły lub wieloznaczny, użycie decyzji WIT może zostać zakwestionowane w momencie odprawy celnej, jeżeli funkcjonariusz celny będzie miał wątpliwości, czy okazane towary są zgodne z towarami opisanymi w decyzji.

Jeśli opis towarów jest jasny i nie ma wątpliwości, że towary okazane organowi celnemu są towarami opisanymi w decyzji WIT, wówczas decyzję tę należy przyjąć niezależnie od klasyfikacji taryfowej przypisanej towarom (**art. 33 ust. 4 lit. a) UKC**).

Decyzja WIT nie zastępuje kontroli celnej. Powinna ona ułatwić i skrócić odprawę celną.

Należy dokładnie przemyśleć, jak najlepiej opisać produkt. Jeśli opis jest zbyt szczegółowy lub zbyt niejasny, istnieje ryzyko wystąpienia problemów przy używaniu decyzji WIT. W dobrym opisie te dwie skrajności są wyważone.

Na przykład niejasnym opisem byłyby proste ogólne sformułowania, takie jak: „farba”, „orzeczki ziemne” czy „makaron”. Jeśli nie ma wątpliwości co do samych produktów, poprawna klasyfikacja taryfowa w ich przypadku zależy od dodatkowych informacji na temat ich składu, wyglądu itp. Funkcjonariusz celny może pogładowo stwierdzić, że dana ciecz to sok pomarańczowy, jednak nie jest w stanie ocenić, czy zawiera ona na przykład dodatek cukru albo jaka jest jej liczba Brixu. Jeszcze ważniejsze jest, aby starannie opisywać towary klasyfikowane do (pod)pozycji „pozostałe”.

Przykładem innej skrajności jest natomiast opis:

„Ten dwukierunkowy, uszczelniony przełącznik jest dwuszczelinowym przełącznikiem stykowym o wymuszonym działaniu, podłączonym bezpośrednio kablem z wypraską do obudowy. Nominalna zdolność przełączania 6A 250V AC, częstotliwość pracy 3600 operacji na godzinę. W komplecie z siłownikiem”.

Z tego opisu nie wynika jasno, co to za produkt, jak on działa i do czego będzie służyć. Choć podano wiele informacji, nie wyjaśniono podstawowych danych szczegółowych w logiczny

i uporządkowany sposób. Nieprecyzyjne i niejasne opisy mogą prowadzić do sytuacji, w której przedsiębiorca nie jest w stanie użyć decyzji WIT, zgłaszając towary organowi celnemu.

Aby zapewnić jak najlepszy opis towarów w decyzji WIT, należy odpowiedzieć na 5 głównych pytań.

- a) **Czym są towary?** (Nazwa towarów)
Kurtka męska (anorak) wykonana z tkaniny.
- b) **Jak wyglądają towary?** (Fizyczny opis towarów)
Jest całkowicie rozpinana z przodu oraz zapinana na suwak z klapką przymocowywaną po prawej stronie na zatrzask. Ma kołnierz z chowanym kapturem oraz długie rękawy z elastycznymi ściągaczami typu „velcro” w mankietach. Jest ocieplana i ma podszewkę.
- c) **Jak działają towary lub w jaki sposób są używane?** (Funkcja)
Do okrycia górnej części ciała od ramion do połowy ud.
- d) **Z czego wykonane są towary?** (Skład towarów)
Wykonana jest z tkaniny powlekanej w sposób widoczny gołym okiem. 100% nylonu.
- e) **Czy towary mają jakieś cechy wyróżniające?**
Sznurek zakończony guzikiem służący do ściągania w talii.

W polu 7 „Opis towarów” decyzji WIT wprowadzono ustrukturyzowany wzór z konkretnymi podrzędnymi polami (dotyczącymi fizycznego opisu, funkcji i zastosowania, składu, jak również cech części składowych / składników), aby ułatwić sporządzenie projektu decyzji.

Pełny opis brzmiałby następująco:

Kurtka męska (anorak) wykonana z tkaniny. Jest całkowicie rozpinana z przodu oraz zapinana na suwak z klapką przymocowywaną po prawej stronie na zatrzask. Ma kołnierz z chowanym kapturem oraz długie rękawy z elastycznymi ściągaczami typu „velcro” w mankietach. Jest ocieplana i ma podszewkę. Służy do okrycia górnej części ciała od ramion do połowy ud. Wykonana jest z tkaniny powlekanej w sposób widoczny gołym okiem. 100% nylonu. Posiada sznurek zakończony guzikiem służący do ściągania w talii.

Oprócz fizycznego opisu towarów należy także uwzględnić ich opakowanie oraz to, czy są one przedstawiane do klasyfikacji jako zestaw. Na przykład, towary mogą być pakowane do sprzedaży detalicznej razem z innymi przedmiotami ze wskazaniem, że indywidualne opakowania są sprzedawane jako zestaw. Organy celne mogą jednak uznać, że poszczególne przedmioty nie stanowią zestawu **na potrzeby celne** oraz że każdy przedmiot zostanie zaklasyfikowany oddzielnie. W konsekwencji decyzja WIT zostanie wydana dla każdego z takich przedmiotów osobno. W takich okolicznościach ważne jest, by każda decyzja WIT powiązana była z pozostałymi przedmiotami w opakowaniu. W opisie towarów należy zamieścić odniesienie do pozostałych decyzji WIT.

Poza wyczerpującym opisem kompletność ustrukturyzowanego opisu znacznie zwiększyłoby załączenie obrazu (zob. sekcja 7.3.5).

7.3.2. Uzasadnienie klasyfikacji towaru (pole 9)

Wszystkie wydane decyzje WIT muszą być zgodne z przepisami prawa UE. Przy wydawaniu decyzji WIT należy wyraźnie wyjaśnić w polu 9 formularza decyzji WIT, na jakiej podstawie podjęto decyzję dotyczącą klasyfikacji.

Prawidłowo sformułowane uzasadnienie powinno być kompletne, logicznie ustrukturyzowane oraz nie powinno zawierać żadnych niewyjaśnionych skrótów. W polu 9 „Uzasadnienie klasyfikacji towarów” decyzji WIT wprowadzono ustrukturyzowany wzór z poniższymi konkretnymi podrzędnymi polami, aby ułatwić sporządzenie projektu decyzji:

- ogólne zasady interpretacji Nomenklatury scalonej (w tym tekst pozycji i podpozycji);
- uwagi do sekcji i działów oraz uwagi do podpozycji;
- uwagi dodatkowe;
- rozporządzenia klasyfikacyjne;
- opinie w sprawie klasyfikacji (w tym oświadczenia i wnioski WKC);
- noty wyjaśniające do systemu zharmonizowanego i Nomenklatury scalonej;
- orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- orzeczenia sądów krajowych;
- inne.

W zależności od potrzeb można wykorzystać również wnioski i uzasadnienie, np. odzwierciedlone w protokole Komitetu Kodeksu Celnego.

Należy wyraźnie wskazać powody zarówno włączenia towarów do danej pozycji taryfowej, jak i wyłączenia ich z danej pozycji. Informacje takie sprzyjają przejrzystości, gdyż nie tylko umożliwiają przedsiębiorcom zrozumienie, dlaczego ich towary zostały zaklasyfikowane do danej pozycji, lecz także pozwalają organom celnym w innych państwach członkowskich dowiedzieć się, na jakiej podstawie wydający organ celny podjął decyzję dotyczącą klasyfikacji w decyzji WIT.

7.3.3. Poufność

Ważnym aspektem w ramach systemu EBTI-3 jest poufność. **Zgodnie z art. 12 i 13 UKC** państwa członkowskie są prawnie zobowiązane do traktowania jako poufne wszelkich informacji uzyskanych przez organ celny lub wymienianych z przedsiębiorcami.

Kwestia poufności pojawia się w trzech obszarach:

- informacji dostarczonych przez wnioskodawcę;
- informacji dodanych przez wydające państwo członkowskie; oraz
- informacji wymienianych między państwami członkowskimi a Komisją.

Następujące informacje przedstawione przez wnioskodawcę zawsze należy traktować jako poufne:

- dane dotyczące wnioskodawcy (pola 1, 2 i 4 formularza wniosku);
- nazwę handlową (pole 10);
- informacje uzupełniające (np. skład produktów chemicznych, analizy laboratoryjne) (podane w polu 10);
- znaki graficzne (logo) na próbkach.

Ważna uwaga w polu 15 wniosku o wydanie WIT zwraca uwagę wnioskodawcy na fakt, że podpisując wniosek o wydanie WIT, wyraża on zgodę na przechowywanie w elektronicznej bazie danych, którą zarządza Komisja, oraz na podanie do wiadomości publicznej wszelkich informacji dostarczonych organowi celnemu, z wyjątkiem informacji dotyczących wnioskodawcy (pola 1, 2 i 4) oraz nazwy handlowej i informacji dodatkowych (pole 10).

Organy celne w dalszym ciągu powinny jednak podejmować decyzje według własnego uznania, zwłaszcza jeżeli chodzi o **załączanie obrazów do decyzji WIT**. Obrazy towarów posiadających etykietę lub inne cechy wyróżniające (np. kształt pojemnika) powinny być bez wyjątku traktowane przez organy celne jako poufne.

Nawet jeśli wnioskodawca nie wskaże, które informacje mają być traktowane jako poufne, **jako poufne należy zawsze traktować następujące informacje:**

- handlowe znaki towarowe;
- odniesienia do produktu;
- wyniki analiz laboratoryjnych;
- pojemniki lub inne elementy, jeżeli ich cechy są równoznaczne z danym produktem.

Można również załączać obrazy zarówno w polach oznaczonych jako „publiczne”, jak i jako „poufne”, jeżeli zdaniem organu celnego byłoby to korzystne dla osób posiadających dostęp do tych pól.

Informacje wymieniane pomiędzy organami celnymi a Komisją

Organy celne mają dostęp do wszystkich decyzji WIT przechowywanych w bazie danych EBTI-3, włącznie z tymi, które są wydawane przez inne państwa członkowskie. Obejmuje to dostęp do informacji poufnych. Należy chronić integralność tych informacji i systemu EBTI-3. W związku z powyższym system EBTI-3 zawiera system śledzenia rejestrujący dane o użytkownikach uzyskujących dostęp do systemu i działaniach podejmowanych w odniesieniu do konkretnych decyzji WIT.

7.3.4. Indeksacja (dodawanie słów kluczowych) (pole 11)

Z chwilą ustanowienia systemu EBTI-3 ustalono, że decyzje WIT będą przechowywane wyłącznie w języku autora. Z czasem jednak uznano, że niezbędne jest **identyfikowanie odpowiednich decyzji WIT wydanych przez organy celne innego państwa i w innych językach**. Znalaziono rozwiązanie polegające na indeksowaniu decyzji. W związku z tym kluczowym elementem systemu EBTI-3 jest **dodawanie odpowiednich słów kluczowych z tezaurusu EBTI-3**, ponieważ słowa te są „automatycznie” tłumaczone na pozostałe języki urzędowe UE. Dobra indeksacja jest zatem równie ważna jak pełny i dokładny opis towarów.

Indeksacja z samej swej natury zakłada jednak pewien stopień subiektywności. Ta sama decyzja WIT opracowana przez dwóch różnych indeksatorów nie musi zawierać takich samych deskryptorów. Zważywszy na subiektywny charakter indeksacji, wymagany jest pewien stopień standaryzacji w celu zapewnienia stosowania tego samego podejścia i tej samej struktury niezależnie od rodzaju produktu.

Struktura ogólnej metodyki indeksacji powinna być **taka sama jak struktura opisu**, czyli powinna określać lub kwalifikować:

- rodzaj produktu;

- stan fizyczny produktu;
- funkcję lub zastosowanie produktu;
- poszczególne elementy, z których składa się produkt;
- opakowanie w stosownych przypadkach; oraz
- czynniki stanowiące podstawę klasyfikacji.

Oprócz struktury należy przestrzegać pewnych **ogólnych zasad indeksacji**:

- indeksacja powinna rozpoczynać się od konkretnego deskryptora, tj. od rzeczownika, jak np. „płaszcz”, „słuchawki”, „metalowe uszczelki”, „karp”;
- powinna być tylko i wyłącznie odzwierciedleniem opisu (w szczególności nie powinna ona odzwierciedlać klasyfikacji taryfowej) i w związku z tym nie powinna zawierać informacji, których nie ma w opisie; oraz
- ani w opisie, ani w indeksacji nie wolno przywoływać danych poufnych.

Bardzo istotne jest ponadto, by słowa kluczowe były pobierane z tezaury. Zaleca się wprowadzenie dla każdej decyzji WIT **co najmniej 5 słów kluczowych**.

7.3.5. Ilustracje (pole 12)

Jasny i precyzyjny opis stanowi najważniejszy element decyzji WIT po klasyfikacji taryfowej, ale opis taki można dodatkowo ulepszyć przez dodanie obrazu odnośnych towarów. Obrazy pozwalają natychmiast **określić charakter i cechy towarów** oraz znacznie ułatwiają funkcjonariuszom celnym przeprowadzanie odprawy celnej towarów.

Niektóre towary mogą być proste i ich obraz nie wniesie dodatkowych informacji do opisu towaru. Dotyczy to w szczególności proszków i płynów. Inne towary mogą mieć jednak na tyle wyróżniające lub niepowtarzalne cechy, że dołączenie obrazów do decyzji będzie w ich przypadku uzasadnione.

O liczbie obrazów załączonych do wniosku o wydanie WIT lub do decyzji WIT decyduje wydający organ celny. Uzasadnieniem załączenia obrazu jest więc to, że przekazuje on istotne informacje i ułatwia zrozumienie opisywanego produktu. Idealnym rozwiązaniem byłoby **załączenie obrazu zarówno do wniosku, jak i do wydanej w następstwie tego wniosku decyzji WIT**. Zaleca się przeniesienie do ostatecznej decyzji WIT co najmniej jednego obrazu załączonego do wniosku. Pozwoli to na automatyczne stworzenie powiązania pomiędzy obydwojema dokumentami.

Załączając obrazy do decyzji WIT, należy zawsze brać pod uwagę kwestię **poufności**. W przypadku gdy zaciemnienie elementów identyfikujących (np. nazw handlowych, logo, opakowania produktu, które jest charakterystyczne i jednoznaczne ze znakiem towarowym) nie jest możliwe, należy umieścić obraz w polu oznaczonym jako „poufne”. Jeżeli zasada poufności nie ma zastosowania, obraz należy umieścić w polu ogólnodostępnym.

Do tej samej decyzji można załączyć ogólnodostępny i poufny obraz tego samego produktu. Ponieważ wnioski o wydanie WIT nie są podawane do wiadomości publicznej, nie ma powodu, by we wnioskach wykluczać obrazy, które w decyzji zostałyby oznaczone jako „poufne”.

Należy pamiętać, że obrazy i słowa kluczowe zostają załączone do decyzji WIT, aby pomóc organom celnym w przeszukiwaniu bazy danych EBTI-3 pod kątem podobnych decyzji WIT.

Zapytania zawierające obraz lub słowa kluczowe stosuje się najczęściej, ponieważ pozwalają zapobiec rozbieżnościom nawet w tych przypadkach, w których decyzję WIT wydano w języku nieznanym funkcjonariuszowi celnemu przeprowadzającemu wyszukiwanie. Biorąc pod uwagę fakt, że wiele wyszukiwań w bazie danych rozpoczyna się od przeszukania obrazów, załączenie niewłaściwego obrazu może doprowadzić do wydania rozbieżnych decyzji WIT.

Co do zasady obrazy powinny odnosić się do próbek przedstawionych przez wnioskodawcę. Informacje w postaci obrazów mogą przybierać **różne formy**:

- zdjęć cyfrowych;
- skanów tekstów (np. opisów produktu lub list składników) oraz ilustracji (np. szkiców lub schematów elektrycznych) z broszur lub innych materiałów producenta; oraz
- innych dokumentów (np. arkuszy danych lub – w stosownych przypadkach – wzorów chemicznych i treści przedstawionych na opakowaniu).

Zaleca się, aby w miarę możliwości obrazy załączane do decyzji WIT były niepowtarzalne. Jeżeli obrazy pochodzą z broszur producenta, utworzenie niepowtarzalnego obrazu nie zawsze jest możliwe.

Jeżeli wraz z wnioskiem nie zostaną złożone ani obraz, ani próbka, organy celne mogą stworzyć obraz, aby dołączyć go do wniosku w późniejszym terminie. Obrazy załączane do wniosków o wydanie WIT i decyzji WIT powinny zawsze mieć wystarczająco wysoki standard lub wystarczająco odnosić się do towarów. **Podczas tworzenia obrazów należy uwzględnić następujące uwagi:**

- obiekt należy fotografować na neutralnym tle. Należy unikać tła ozdobnego, ponieważ zwiększa ono rozmiar pliku obrazu. Ponadto neutralne tło jest mniej rozpraszające, w szczególności w przypadku, gdy obiekt znajdujący się na obrazie również jest zdobiony;
- nie należy zwiększać rozdzielczości obrazu, chyba że jest to niezbędne do uzyskania wyraźnego obrazu. Zamiast tego należy rozważyć wykonanie ogólnego rzutu obiektu i uzupełnienie go obrazami w niższej rozdzielczości, które ukazują istotne szczegóły w zbliżeniu. Zastosowanie takiego rozwiązania jest lepsze niż dołączenie jednego obrazu o wysokiej rozdzielczości;
- należy zastanowić się, w jaki sposób można najlepiej przekazać charakter i istotne cechy przedstawianego obiektu. Aspekty takie jak odcień, tekstura i światłocień mogą być istotne dla przekazania znaczenia obrazu. Istotny może być, na przykład, rozmiar obiektu, należy się jednak zastanowić na tym, jaki jest najlepszy sposób przekazania tego na obrazie. Szczegół taki może nie mieć znaczenia dla klasyfikacji, może on jednak być istotny dla celów identyfikacji podczas kontroli celnej towarów;
- system automatycznie zmieni wielkość obrazów w formacie JPG, których rozmiar przekracza 300 KB, oraz odrzuci załączniki w formacie PDF, jeżeli ich rozmiar przekracza 500 KB.

7.4. Wydanie decyzji WIT

Jeżeli wniosek jest kompletny i prawidłowy i nie wydano rozbieżnych decyzji WIT dotyczących klasyfikacji, państwo członkowskie powinno wydać decyzję WIT i niezwłocznie udostępnić ją do celów konsultacji pozostałym państwom

członkowskim, najpóźniej w terminie siedmiu dni od daty jej wydania, poprzez wprowadzenie jej do bazy danych EBTI-3 (**art. 21 ust. 1 RW**).

Należy zauważyć, że po opublikowaniu decyzji WIT w bazie danych EBTI-3 można wprowadzać w niej zmiany jedynie w trzech aspektach: termin końca ważności, kod nieważności oraz potencjalny „okres przedłużonego użycia” (zob. sekcja 12).

W przypadku problemów technicznych związanych z przekazaniem decyzji WIT do bazy danych EBTI-3 należy niezwłocznie poinformować właściwe jednostki w Komisji (obecnie DG TAXUD A4 i B3) o charakterze problemu i wskazać możliwe rozwiązania.

8. ROZBIEŻNE DECYZJE WIT

Podstawowym celem wprowadzenia wiążącej informacji taryfowej było zapewnienie **jednolitego stosowania przepisów prawa celnego** i ten cel pozostał niezmieniony. Obowiązkiem organów celnych wszystkich państw członkowskich jest unikanie wydawania rozbieżnych decyzji WIT.

Rozbieżność ma miejsce w przypadku, gdy zostaną wydane co najmniej dwie **decyzje WIT dotyczące identycznych lub wystarczająco podobnych produktów, klasyfikujące te produkty do różnych kodów taryfowych**. Sytuacja taka powoduje zachwianie równowagi w sposobie traktowania przedsiębiorców w UE. Rozbieżności mogą wystąpić w ramach organów celnych i pomiędzy państwami członkowskimi. Z uwagi na fakt, że czynnik ludzki odgrywa rolę przy wydawaniu decyzji WIT, nieuniknione jest sporadyczne występowanie rozbieżności, a gdy zostaną one wykryte, należy dołożyć wszelkich starań, by jak najszybciej je wyeliminować. Stosowanie niniejszych wytycznych powinno zminimalizować liczbę tego rodzaju rozbieżności.

Należy zastanowić się nad tym, w jaki sposób postępować z decyzjami WIT, w przypadku gdy okaże się, że są one sprzeczne z innymi decyzjami WIT. Jeżeli państwo członkowskie ma podejrzenie, że wykryło rozbieżność w klasyfikacji, powinno skontaktować się z państwem członkowskim lub państwami członkowskimi, które wydały potencjalnie rozbieżną decyzję lub rozbieżne decyzje WIT. W przypadku osiągnięcia porozumienia zainteresowane strony powinny rozstrzygnąć tę kwestię i powiadomić o tym pozostałe państwa członkowskie za pośrednictwem CIRCABC.

Rozbieżności mogą zostać wykryte przez Komisję lub przez państwa członkowskie. W przypadku gdy:

- **Komisja stwierdziła rozbieżność w klasyfikacji:**
 - Komisja powiadamia – za pośrednictwem CIRCABC – organy celne państw członkowskich o zawieszeniu wydawania WIT dla towarów będących przedmiotem sporu do czasu zapewnienia prawidłowej i jednolitej klasyfikacji towarów (**art. 23 ust. 1 RW**);
- lub
- **państwa członkowskie skontaktowały się ze sobą, lecz nie udało się im wyeliminować rozbieżności w maksymalnym terminie 90 dni⁷:**

⁷ Ten maksymalny okres 90 dni powinien zawierać się w 120-dniowym terminie wydania decyzji WIT.

- należy przekazać Komisji kompletny i uzasadniony wniosek zawierający wszystkie informacje mające związek z daną sprawą (w tym szczegółowe informacje dotyczące argumentów przedstawionych podczas kontaktów dwustronnych/wielostronnych).

Po otrzymaniu uzasadnionego wniosku Komisja ocenia sprawę i w przypadku zatwierdzenia przesyła organom celnym wszystkich państw członkowskich powiadomienie o **zawieszeniu wydawania decyzji WIT** w odniesieniu do danych towarów (**art. 23 ust. 1 RW**) **na okres do 10 miesięcy** (**art. 23 ust. 2 RW** oraz **art. 34 ust. 10 lit. a) UKC**). W wyjątkowych okolicznościach możliwe jest **dotatkowe przedłużenie tego terminu o maksymalnie 5 miesięcy** (**art. 20 ust. 1 RD**).

Dokument zawierający uzasadniony wniosek oraz inne istotne informacje zostanie wprowadzony do CIRCABC.

Sprawa zostanie przekazana do **konsultacji na szczeblu unijnym** możliwie jak najszybciej, a **najpóźniej w terminie 120 dni** od daty powiadomienia przez Komisję organów celnych o zawieszeniu wydawania decyzji WIT dla danych towarów (**art. 23 ust. 2 RW**).

Organ celny wydaje decyzję WIT nie później niż w terminie 120 dni od daty przyjęcia wniosku, o ile nie przewidziano inaczej (**art. 22 ust. 3 UKC**). Jeżeli podjęcie decyzji WIT zostaje zawieszona, 120-dniowy okres na wydanie decyzji WIT zostanie przedłużony o okres 10 (lub 15) miesięcy zawieszenia wydawania decyzji WIT (**art. 23 ust. 1 RW**).

Po wyeliminowaniu rozbieżności i uzgodnieniu prawidłowej i jednolitej klasyfikacji Komisja powiadomi organy celne państw członkowskich o **zakończeniu zawieszenia** i organy te będą mogły wznowić wydawanie WIT dla danych towarów (**art. 23 ust. 3 RW**).

9. CHARAKTER PRAWNY DECYZJI WIT

Okres ważności decyzji WIT określony we wspólnotowym kodeksie celnym wynosił 6 lat. W UKC ustawowy okres ważności decyzji został jednak skrócony z 6 do 3 lat (**art. 33 ust. 3 UKC**). Oznacza to, że **okres ważności** każdej decyzji WIT wydanej po dniu 1 maja 2016 r. **nie przekracza 3 lat**, natomiast okres ważności decyzji wydanych przed tą datą wynosi 6 lat.

Od dnia 1 maja 2016 r. decyzje WIT są **wiążące zarówno dla organów celnych, jak i dla posiadacza decyzji**: (i) jedynie w odniesieniu do towarów, dla których formalności celne zostały zakończone po dniu, w którym decyzja staje się skuteczna, oraz (ii) dopiero ze skutkiem od dnia, w którym powiadomienie o decyzji zostanie posiadaczowi doręczone lub zostanie uznane za doręczone (**art. 33 ust. 2 lit. a) i b) UKC**). **Decyzje WIT nie mogą wchodzić w życie ani być wydawane z mocą wsteczną.**

Wraz z wejściem w życie UKC **na przedsiębiorców nałożono obowiązek zgłaszania swoich decyzji WIT i korzystania z nich podczas przywozu lub wywozu odnośnych towarów** (**art. 20 RW**). Wynika z tego, że począwszy od dnia 1 maja 2016 r. posiadacz decyzji WIT wydanej przed tą datą jest również zobowiązany do zgłaszania swojej decyzji WIT i korzystania z niej podczas przywozu lub wywozu odnośnych towarów (**art. 252 i 254 RD**).

Odpowiedzialność za prawidłowe zgłaszanie towarów organom celnym ponosi przedsiębiorca. Przedsiębiorcy, którzy wyznaczają przedstawicieli, powinni upewnić się, że ci przedstawiciele mają pełną świadomość decyzji WIT posiadanych przez przedsiębiorców. Organy celne

monitorują wypełnianie obowiązków wynikających z tej decyzji, w tym obowiązku posiadacza decyzji do zgłaszania decyzji WIT i jej używania (**art. 23 ust. 5 UKC**).

Decyzji WIT nie zmienia się (art. 34 ust. 6 UKC).

10. UNIEWAŻNIENIE DECYZJI WIT (*EX TUNC*)

W drodze odstępstwa od art. 23 ust. 3 oraz art. 27 UKC (artykuły odnoszące się do ogólnego stosowania przepisów prawa celnego) decyzję WIT unieważnia się, jeżeli opiera się ona na **nieprawidłowych lub niekompletnych informacjach dostarczonych przez wnioskodawców (art. 34 ust. 4 UKC** – artykuł odnoszący się konkretnie do WIT). W związku z tym zgodnie ze szczególnym przepisem art. 34 ust. 4 unieważnienie decyzji WIT może nastąpić jedynie w sytuacji, gdy wnioskodawca dostarczył nieprawidłowe lub niekompletne informacje.

Jeżeli chodzi o dzień, w którym unieważnienie staje się skuteczne, zastosowanie ma ogólny przepis art. 27 ust. 3 i w związku z tym staje się ono skuteczne od dnia, w którym skuteczna stała się pierwotna decyzja WIT. W przypadku unieważnienia decyzji WIT przywóz towarów, których dotyczy unieważnienie decyzji WIT, może wiązać się z koniecznością uiszczenia *ex post* wszystkich niepobranych kwot należności celnych od dnia, w którym unieważnienie decyzji WIT stało się skuteczne.

Posiadacz decyzji WIT musi zostać pisemnie poinformowany o decyzji o unieważnieniu jego decyzji WIT – za pomocą pisma albo wiadomości elektronicznej (**art. 27 ust. 2 UKC**). Organ celny powinien również wprowadzić odpowiedni numer kodu nieważności (w tym przypadku 54) do bazy danych EBTI-3 (wykaz kodów nieważności znajduje się w załączniku 5). System automatycznie wprowadzi datę, od której unieważnienie staje się skuteczne.

W przypadku unieważnienia **nie można przyznać okresu przedłużonego użycia**. (zob. sekcja 12).

11. DECYZJE WIT, KTÓRE UTRACIŁY WAŻNOŚĆ LUB ZOSTAŁY COFNIĘTE (*EX NUNC*)

Przewidziany w przepisach okres ważności decyzji WIT wynosi 3 lata. W pewnych okolicznościach ten okres 3 lat można jednak skrócić, a decyzja WIT utraci ważność lub zostanie cofnięta przed upływem tego okresu (**art. 33 ust. 3 UKC**).

11.1. Decyzje WIT, które utraciły ważność

Decyzja WIT traci ważność, jeżeli przestaje być zgodna z prawem w następujących okolicznościach:

- w wyniku przyjęcia zmian w nomenklaturach, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. a) i b) UKC (**art. 34 ust. 1 lit. a) UKC**);
- w wyniku przyjęcia przez Komisję środka w celu określenia klasyfikacji taryfowej towarów (**art. 34 ust. 1 lit. b) UKC** oraz **art. 57 ust. 4**).

Organy celne nie są prawnie zobowiązane do informowania posiadacza decyzji WIT, kiedy jego decyzja traci ważność. Zaleca się jednak informowanie, gdy decyzja traci ważność w wyniku przyjęcia środków, o których mowa w art. 34 ust. 1 lit. b) UKC.

Zgodnie z **art. 34 ust. 1 UKC** decyzje WIT tracą ważność ze skutkiem od dnia wejścia w życie zmian w nomenklaturach (**lit. a) tego artykułu**) lub od dnia wejścia w życie rozporządzeń wykonawczych Komisji dotyczących klasyfikacji (rozporządzeń klasyfikacyjnych) (**lit. b) tego artykułu**).

Utrata ważności decyzji WIT nie następuje z mocą wsteczną (art. 34 ust. 3 UKC).

11.2. Decyzje WIT, które zostały cofnięte

Przepisy szczególne dotyczące cofnięcia decyzji WIT określono w art. 34 ust. 7 i 11 UKC. Organy celne cofają decyzję WIT w następujących okolicznościach:

- gdy przestaje ona być zgodna z interpretacją którejkolwiek z nomenklatur, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. a) i b) (**art. 34 ust. 7 lit. a) UKC**), wynikającą z:
 - not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej;
 - wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
 - decyzji i opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do nomenklatury zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów Rady Współpracy Celnej;
- w innych szczególnych przypadkach (**art. 34 ust. 7 lit. b) UKC**);
- gdy Komisja wydała decyzję nakazującą państwu członkowskiemu cofnięcie określonych decyzji WIT (**art. 34 ust. 11 UKC**).

Oprócz przepisów szczegółowych mających zastosowanie do cofnięcia decyzji WIT (art. 34 ust. 7 lit. a) i b) UKC) obowiązują **przepisy ogólne mające również zastosowanie do decyzji WIT**. Przepisy te określono w **art. 23 ust. 3 i art. 28 UKC**, o których mowa w art. 34 ust. 5 UKC.

W kontekście decyzji WIT organy celne, które wydały daną decyzję, mogą w każdej chwili ją cofnąć, jeżeli nie jest ona zgodna z przepisami prawa celnego lub jeżeli co najmniej jeden warunek wymagany do jej wydania nie został lub nie jest spełniony, na przykład w następujących sytuacjach:

- w wyniku rozmów dwustronnych między państwami członkowskimi i gdy jedna ze stron cofnie określone decyzje WIT;
- w następstwie przeglądu administracyjnego, gdy organ celny uzna, że popełniono błąd przy klasyfikacji;
- gdy na szczeblu unijnym przyjęte zostaną wytyczne klasyfikujące towary do określonej pozycji, np. na skutek wniosków Komitetu Kodeksu Celnego. W przypadkach dotyczących klasyfikacji podstawą takiego cofnięcia nie powinna być jednak sama decyzja Komitetu Kodeksu Celnego, ale raczej prawne rozumowanie uzasadniające jego decyzję, tj. interpretacja przepisów prawa mających zastosowanie do klasyfikacji taryfowej towarów, których dotyczy decyzja WIT.

Zgodnie z przepisami ogólnymi **art. 22 ust. 4 UKC** datą wejścia w życie decyzji o cofnięciu jest data otrzymania tej decyzji przez wnioskodawcę lub data, którą uznaje się za datę jej otrzymania. Artykuł ten nie ma jednak zastosowania do

cofnięcia decyzji WIT w szczególnych przypadkach przewidzianych w **art. 34 ust. 7 lit. a) ppkt (i)–(iii) UKC**. Jak określono we wskazanym artykule, dniem, w którym cofnięcie decyzji WIT staje się skuteczne, jest data publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej, wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, decyzji klasyfikacyjnych, opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do systemu zharmonizowanego.

Decyzja WIT ulega cofnięciu w przypadkach błędów pisarskich (tj. błędów, które nie wpływają na klasyfikację towarów, takich jak błędy lub pominięcia w imieniu lub nazwisku posiadacza lub w adresie, załączenie nieodpowiedniego obrazu itd.). W przypadku popełnienia błędu pisarskiego (np. załączenia do decyzji WIT nieodpowiedniego obrazu) decyzję należy cofnąć przy zastosowaniu kodu nieważności 65 (unieważnienie z powodów innych niż klasyfikacja). Następnie może zostać wydana nowa decyzja WIT (bez potrzeby ponownego składania przez wnioskodawcę nowego wniosku o wydanie WIT). Data początku okresu ważności nowej decyzji powinna być taka sama jak data cofnięcia istniejącej decyzji WIT lub późniejsza.

Bez względu na okoliczności, w jakich cofnięto decyzję WIT, posiadacza decyzji należy zawsze i bez wyjątku powiadomić o tym pisemnie – za pomocą pisma albo wiadomości elektronicznej (**art. 28 ust. 3 UKC**).

Należy zauważyć, że decyzji WIT nie cofa się na wniosek jej posiadacza (**art. 34 ust. 5 UKC**).

Należy zwrócić uwagę na znaczenie starannej oceny, czy środek klasyfikacyjny (rozporządzenie klasyfikacyjne lub decyzja klasyfikacyjna, uwagi dodatkowe lub noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej) rzeczywiście wymaga unieważnienia decyzji WIT.

Aby przyspieszyć rozwiązanie problemu różnic w klasyfikacji i uniknąć niepotrzebnych opóźnień, organy celne państw członkowskich mogą podczas cofania decyzji WIT z powodów innych niż środki klasyfikacyjne korzystać z możliwości jaką daje wyrok w sprawie Timmermans Transport⁸.

W sprawach połączonych C-133/02 i C-134/02 Timmermans Transport and Logistics BV TSUE orzekł, że „jeżeli po bardziej dogłębnej analizie zdaniem organów celnych interpretacja [Nomenklatury scalonej podana przez organy celne w WIT] jest nieprawidłowa w następstwie błędu w ocenie lub zmiany podejścia do klasyfikacji taryfowej, organy te są upoważnione do stwierdzenia, że jeden z warunków określonych dla wydania WIT nie jest już spełniany, i cofnięcia tej decyzji WIT w celu zmiany klasyfikacji taryfowej odnośnych towarów”.

W bazie danych EBTI-3 należy ustawić kod nieważności odpowiedni do okoliczności sprawy (np. 62, 63, 64 i 65) oraz wprowadzić nowy termin końca ważności, tj. termin, w którym decyzja utraciła ważność lub została cofnięta.

⁸ Sprawy połączone C-133/02 i C-134/02 Timmermans Transport and Logistics BV:
<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?jsessionid=9ea7d0f130d533c0d1561c5b48d78461e2e91a826954.e34KaxiLc3eQc40LaxqMbN4Oc3mRe0?text=&docid=48861&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=364307>

W przypadku gdy decyzje WIT tracą ważność lub zostają cofnięte, przywóz towarów, których dotyczy decyzja WIT, która utraciła ważność lub została cofnięta, może wiązać się z koniecznością uiszczenia *ex post* niepobranych kwot należności celnych od dnia, w którym decyzja traci ważność, lub od dnia wejścia w życie cofnięcia decyzji WIT.

W niektórych przypadkach posiadacz decyzji WIT, która utraciła ważność lub została cofnięta, może pod pewnymi warunkami skorzystać z okresu przedłużonego użycia (zob. sekcja 12).

12. OKRES PRZEDŁUŻONEGO UŻYCIA (*PERIOD OF GRACE*)

W przypadku istnienia wiążących umów opierających się na decyzji WIT, które zostały zawarte, zanim taka decyzja utraciła ważność lub została cofnięta, istnieje możliwość przyznania okresu przedłużonego użycia i dalszego używania decyzji WIT w odniesieniu do tych umów (**art. 34 ust. 9 UKC**). Celem tego ustępstwa jest uniknięcie negatywnych skutków, jakie dla przedsiębiorców miałyby okoliczności, na które nie mają oni wpływu. Okres przedłużonego użycia nie będzie jednak systematycznie przyznawany we wszystkich sytuacjach, w których decyzja WIT utraciła ważność lub została cofnięta, tylko może być przyznawany wyłącznie na określonych warunkach i w konkretnych sytuacjach.

Przyznanie okresu przedłużonego użycia podlega następującym warunkom:

- podmiot gospodarczy zawarł **wiążące umowy** na podstawie klasyfikacji w decyzji, która utraciła ważność lub została cofnięta, przy czym umowy te zawarto, zanim decyzja ta utraciła ważność lub została cofnięta (tj. w stosownych przypadkach przed datą wskazaną w art. 34 ust. 7 lit. a));
- złożono wniosek o przyznanie okresu przedłużonego użycia **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja WIT utraciła ważność lub została cofnięta. Jeżeli chodzi o przypadki cofnięcia, początkiem 30-dniowego okresu jest dzień, w którym doręczono wnioskodawcy decyzję organów celnych o cofnięciu decyzji WIT lub dzień uznania jej za doręczoną;
- wniosek złożono do **organu celnego, który wydał pierwotną decyzję**;
- **środek**, który doprowadził do utraty ważności lub cofnięcia decyzji WIT, nie wyklucza przyznania okresu przedłużonego użycia (art. 34 ust. 9 i art. 57 ust. 4 UKC);
- we wniosku wskazano **ilości**, w odniesieniu do których złożony zostaje wniosek o okres przedłużonego użycia, oraz **państwa członkowskie**, w których towary zostaną zgłoszone na podstawie okresu przedłużonego użycia.

Okres przedłużonego użycia można przyznać w przypadku:

- decyzji WIT, które tracą ważność na skutek **środków przyjętych przez Komisję w celu określenia klasyfikacji taryfowej towarów** (np. rozporządzeń klasyfikacyjnych) (art. 34 ust. 1 lit. b) UKC);
- decyzji WIT cofniętych w przypadkach gdy są one niezgodne z prawem celnym lub jeżeli **nie został lub nie jest już spełniony co najmniej jeden z warunków dla podjęcia decyzji (art. 23 ust. 3 i art. 28, o których mowa w art. 34 ust. 5 UKC)**⁹;
- decyzji WIT cofniętych w wyniku **zmian w notach wyjaśniających do Nomenklatury scalonej** (art. 34 ust. 7 lit. a) ppkt (i) UKC);

⁹ Zmiana art. 34 ust. 9 UKC została opublikowana w dniu 25 marca 2019 r. w Dzienniku Urzędowym. Wchodzi w życie w dniu 14 kwietnia 2019 r. Art. 1 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/474 z dnia 19 marca 2019 r.

- decyzji WIT cofniętych na skutek **wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej** (art. 34 ust. 7 lit. a) ppkt (ii) UKC);
- decyzji WIT cofniętych na skutek **decyzji klasyfikacyjnych, opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do nomenklatury systemu zharmonizowanego, przyjętych przez Radę Współpracy Celnej** (art. 34 ust. 7 lit. a) ppkt (iii) UKC).

Okresu przedłużonego użycia nie przyznaje się w przypadku:

- **decyzji WIT, które unieważniono** w związku z nieprawidłowymi i niekompletnymi informacjami dostarczonymi przez wnioskodawcę (art. 34 ust. 4 UKC);
- decyzji WIT, które tracą ważność w wyniku **zmian w nomenklaturze systemu zharmonizowanego i Nomenklaturze scalonej**(art. 34 ust. 1 lit. a) UKC). Zmiany w obu tych nomenklaturach publikuje się przynajmniej z dwumiesięcznym wyprzedzeniem przed ich wejściem w życie. Posiadacze mają zatem możliwość uzyskania zamiennych decyzji WIT, które będą zgodne z prawem. Podobnie w przypadku decyzji WIT wydanych na poziomie TARIC, które utraciły ważność w wyniku zmian w kodach TARIC (np. ze względu na wprowadzenie zawieszek taryfowych, kontyngentów taryfowych, instrumentów ochrony handlu lub innych środków), również nie można zastosować okresu przedłużonego użycia;
- decyzji WIT cofniętych ze względu na **błędy pisarskie**. Ponieważ w przypadku takich decyzji błąd pozostaje bez wpływu na klasyfikację, nie ma przesłanek, aby przyznać okres przedłużonego użycia;
- decyzji WIT cofniętych w następstwie **decyzji Komisji zobowiązującej państwa członkowskie do cofnięcia decyzji WIT** w celu zapewnienia prawidłowej i jednolitej klasyfikacji taryfowej (art. 34 ust. 11 UKC).

Organ celny państwa członkowskiego wydaje decyzję w sprawie przyznania lub nieprzyznania okresu przedłużonego użycia będącego przedmiotem wniosku oraz **powiadamia posiadacza decyzji niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni** od daty otrzymania wszelkich informacji niezbędnych do wydania decyzji.

Okres przedłużonego użycia **nie może przekraczać sześciu miesięcy** od dnia, w którym decyzja WIT utraciła ważność lub w którym weszło w życie jej cofnięcie (**art. 34 ust. 1 lit. b) i art. 34 ust. 7 UKC**). Okres ten może być krótszy, jeżeli tak przewiduje dany środek.

W przypadkach, w których organ celny przyznaje okres przedłużonego użycia decyzji WIT, podanie informacji o ilości towarów w decyzji WIT jest obowiązkowe (**załącznik A do RD**). Należy podać następujące informacje:

- **datę zakończenia okresu przedłużonego użycia,**
- **ilości towarów,** które można zgłosić w tym okresie,
- **jednostki** wyrażone w jednostkach uzupełniających w rozumieniu Nomenklatury scalonej (załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87).

W przypadku gdy w umowie nie przewidziano określonych ilości, organy celne powinny określić ilość towarów, które można zgłosić w okresie przedłużonego użycia na podstawie rozsądnej prognozy przedstawionej przez posiadacza decyzji. O decyzji w sprawie przyznania przedłużonego użycia, w tym o wszystkich istotnych szczegółach, należy poinformować dwustronnie wszystkie pozostałe państwa członkowskie, w których towary zostaną poddane formalnościom celnym w okresie przedłużonego użycia.

Należy przypomnieć, że używanie decyzji, której przyznano okres przedłużonego użycia, ustaje (i) **w dniu, w którym kończy się okres przedłużonego użycia odnośnej decyzji**, lub (ii) gdy tylko **zostaną osiągnięte ilości towarów, które można zgłosić w tym okresie**, w zależności od tego, który z tych dwóch warunków zostanie spełniony wcześniej (**art. 22 ust. 2 RW**). Komisja informuje organy celne, gdy tylko te ilości zostaną osiągnięte¹⁰.

Organy celne, które podjęły decyzję o przyznaniu okresu przedłużonego użycia, monitorują wypełnianie przez posiadacza obowiązków wynikających z tej decyzji. Oznacza to w szczególności monitorowanie ilości towarów, które zgłoszono w tym okresie (**art. 23 ust. 5 UKC**).

13. TOWARY WYSTARCZAJĄCO PODOBNE

W kontekście wiążącej informacji taryfowej towary, które mają podobne cechy, a wykazują tylko nieistotne różnice pod kątem klasyfikacji taryfowej (ten sam kod CN), powinny się uznawać za wystarczająco podobne do tych, które są objęte rozporządzeniem Komisji. Należy brać pod uwagę również uzasadnienie (kolumna 3) rozporządzenia Komisji.

Trybunał Sprawiedliwości UE (TSUE) wyraził swoje zdanie, jeżeli chodzi o zakres, w jakim rozporządzenia Komisji mogą mieć zastosowanie do towarów uważanych za „wystarczająco podobne”.

Ogólne stanowisko Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Sprawa C-376/07 Kamino International Logistics BV (pkt 63–67):

Trybunał stwierdził, iż z orzecznictwa wynika, że rozporządzenie klasyfikacyjne „ma zakres generalny, jako że nie ma zastosowania do konkretnych podmiotów, lecz do ogółu produktów identycznych z produktem będącym przedmiotem klasyfikacji” (pkt 63). Trybunał dodał, że „o ile stosowanie w drodze analogii rozporządzenia klasyfikującego do towarów analogicznych do tych, o których mowa w rozporządzeniu, sprzyja wykładni spójnej z Nomenklaturą scaloną i równemu traktowaniu podmiotów gospodarczych (...), to jednak wymagane jest w tego rodzaju przypadkach, by towary podlegające zaklasyfikowaniu i towary wskazane w rozporządzeniu klasyfikacyjnym były wystarczająco podobne”.

Sprawa C-119/99 Hewlett Packard BV (pkt 19):

„Rozporządzenie klasyfikacyjne ma zakres generalny, jako że nie ma zastosowania do konkretnych podmiotów, lecz do ogółu produktów, które są takie same jak produkt badany przez Komitet Kodeksu Celnego”.

Sprawa C-130/02 Krings (pkt 35):

„Stosowanie w drodze analogii rozporządzenia klasyfikacyjnego, takiego jak rozporządzenie nr 306/2001, do produktów analogicznych do tych, o których mowa w rozporządzeniu, sprzyja wykładni spójnej z Nomenklaturą scaloną i równemu traktowaniu podmiotów gospodarczych”.

¹⁰ Należy zauważyć, że takie monitorowanie stanie się możliwe dopiero wtedy, gdy organy celne wszystkich państw członkowskich dostosują swoje krajowe systemy przetwarzania deklaracji do wymogów UKC, aby mogły przekazywać pełne dane dotyczące zgłoszenia do SURV-RECAPP.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyraził swoją opinię, że **towary mogą być uznawane za wystarczająco podobne** do towarów objętych rozporządzeniem i w związku z tym można je zaklasyfikować w drodze analogii, w następujących sprawach:

Grofa GmbH, GoPro Cooperatief (sprawy połączone C-435/15 i C-666/15): Sporne kamery sportowe wykorzystywały tę samą technologię co kamera sportowa objęta rozporządzeniem Komisji nr 876/2014 (pkt 46–48).

Trybunał zauważył, że produkty nie są identyczne, gdyż produkt objęty rozporządzeniem może być montowany na przedmiocie takim jak kask, może być trzymany w ręce, posiada zdolność rejestracji o krótszym czasie trwania, ma lepszą rozdzielczość, może wykonywać fotografie o lepszej jakości i umożliwia kontrolowanie jakości.

Trybunał stwierdził jednak, że produkty mają też wspólne cechy: mają port micro-HDMI, port mini-USB i połączenie Wi-Fi, umożliwiają zarówno wykonywanie fotografii, jak i rejestrację sekwencji wideo o czasie trwania powyżej 30 minut, są zaprojektowane specjalnie do celów użycia w ramach aktywności sportowych. Produkty nie posiadają zoomu, wizjera ani wewnętrznej pamięci zintegrowanej.

Trybunał ocenił, że wspólne cechy obu kamer świadczą o tym, że są one wystarczająco podobne oraz że kamery, których dotyczy wyrok w sprawie Grofy, można zaklasyfikować w drodze analogii jako kamery objęte rozporządzeniem Komisji nr 876/2014.

Krings GmbH (sprawa C-130/02): Trybunał rozpatrywał klasyfikację **dwóch produktów do produkcji napojów na bazie herbaty**. Skład procentowy cukru i ekstraktu herbaty każdego z produktów różnił się od produktu objętego rozporządzeniem Komisji nr 306/2001, którego skład procentowy cukru i ekstraktu herbaty był inny (pkt 38).

Anagram International Inc. (sprawa C-14/05): Trybunał rozpatrywał klasyfikację **balonu świątecznego z syntetycznego materiału**. Spajane tworzywo sztuczne stanowiło zewnętrzną powłokę balonu, co różni go od produktu objętego rozporządzeniem Komisji nr 442/2000, w którym spajane tworzywo sztuczne stanowiło wewnętrzną powłokę balonu. Trybunał orzekł, że „Uzasadnienie” podane w rozporządzeniu stanowi, że na produktach mogą być nadrukowane różne motywy, co nie może jednak wpływać na ich klasyfikację jako balony zabawki (pkt 33–35).

W poniższych sprawach TSUE wyraził swoją opinię, że **towarów nie można uznać za wystarczająco podobne** do towarów objętych rozporządzeniem, w związku z czym nie zostaną one zaklasyfikowane w drodze analogii:

Kamino International Logistics (sprawa C-376/07): Trybunał zauważył, że w **monitorach** stanowiących przedmiot sprawy (pkt 64–66) zastosowano technologię LCD, natomiast w monitorach objętych rozporządzeniem Komisji nr 754/2004 – technologię plazmową. Trybunał zauważył również, że także wielkość ekranu i rozdzielczość monitorów są różne, i stwierdził, że towary nie są wystarczająco podobne.

Oliver Medical SIA (sprawa C-547/13): Trybunał stwierdził, że sporne **urządzenia laserowe do wykonywania zabiegów na skórze** nie są takie same jak towary wskazane w rozporządzeniu Komisji nr 119/2008, ponieważ różnią się od nich wymiarami i masą, a także stosowaną technologią. Trybunał stwierdził jednak, że rozporządzenie może, w drodze analogii, mieć zastosowanie poprzez odniesienie do uzasadnienia zawartego w trzeciej kolumnie załącznika, tj. „Klasyfikacja do pozycji 9018, jako przyrząd lub urządzenie stosowane w medycynie, jest również wykluczona, gdyż aparat nie zapewnia żadnego leczenia medycznego i nie jest używany w praktyce zawodowej”. W konsekwencji rozporządzenie może mieć zastosowanie w drodze analogii ze względu na uzasadnienie, a nie ze względu na cechy takie jak wymiary, masa i stosowana technologia (pkt 54–59). Ponieważ produkt objęty postępowaniem Trybunału był używany w praktyce zawodowej, ale także w salonach piękności, rozporządzenie Komisji nr 119/2008 nie mogło mieć zastosowania w drodze analogii.

Grofa GmbH, GoPro Cooperatief UA (sprawy połączone C-435/15 i C-666/15): Trybunał stwierdził, że sporne **kamery sportowe** nie są identyczne z „kieszonkowymi rejestrującymi kamerami wideo” wskazanymi w rozporządzeniu Komisji nr 1249/2011, gdyż rejestrują nieruchome obrazy, nie posiadają zoomu cyfrowego, głośników ani zintegrowanej pamięci wewnętrznej. Aby określić, czy rozporządzenie może mieć zastosowanie w drodze analogii, należy jednak wziąć również pod uwagę uzasadnienie podane w rozporządzeniu: produktu objętego rozporządzeniem nie uznano za wystarczająco podobny, ponieważ „urządzenie może jedynie przechwytywać i rejestrować obrazy wideo” (pkt 36–42).

Niezbędne jest dokonanie w poszczególnych przypadkach oceny, czy towary są wystarczająco podobne do towarów objętych rozporządzeniem Komisji. Jak wyjaśniono powyżej, należy wziąć pod uwagę charakter towarów oraz ich cechy. Na przykład w sprawie Grofa/GoPro rozpatrywanej przez TSUE sporne towary nie były identyczne z towarami objętymi rozporządzeniem, ale uznano je za wystarczająco podobne. Kamera objęta rozporządzeniem miała np. zdolność rejestracji o krótszym czasie trwania, lepszą rozdzielczość itd. Produkty miały jednak liczne wspólne cechy, np. rejestracja nieruchomych obrazów, zdolność rejestracji o czasie trwania dłuższym niż 30 minut. Trybunał stwierdził, że wspólne cechy stanowią potwierdzenie, iż towary są wystarczająco podobne.

W stosownych przypadkach należy jednak brać pod uwagę również uzasadnienie objęcia towarów zakresem rozporządzenia lub ich wyłączenia z zakresu rozporządzenia, zob. kolumna 3 „Uzasadnienie”. Jeżeli produkt objęty rozporządzeniem jest wykluczony z pozycji, np. dlatego, że nie jest używany w praktyce zawodowej (tak, jak w sprawie Oliver Medical), towary rozpatrywane przez TSUE można byłoby uznać za wystarczająco podobne do towarów objętych rozporządzeniem wyłącznie wtedy, gdyby również one nie były używane w praktyce zawodowej. W takich okolicznościach cechy produktu (wymiary, masa i stosowana technologia) nie są czynnikami decydującymi o klasyfikacji produktu do tej pozycji.

Ocena zależeć będzie od charakteru poszczególnych produktów.

14. PRAWO DO BYCIA WYŚLUCHANYM

Prawo do bycia wysłuchanym ma zastosowanie w sytuacjach, w których organy celne mają zamiar podjąć **decyzję, która byłaby niekorzystna dla osoby**, której ona dotyczy.

W takich sytuacjach organy celne mają obowiązek **powiadomić adresata o podstawach, na których zamierzają oprzeć decyzję**, dając danej osobie **możliwość przedstawienia swojego stanowiska (art. 22 ust. 6 UKC)**. **Art. 8 RD** stanowi, że termin, w którym wnioskodawca ma możliwość przedstawienia swojego stanowiska wynosi **30 dni** od dnia, w którym otrzymał powiadomienie lub w którym uznaje się je za doręczone.

Wskazane jest poprosić zainteresowaną osobę (wnioskodawcę/posiadacza decyzji), aby poinformowała organ celny o ewentualnym zamiarze **zrzeczenia się prawa do bycia wysłuchanym**. Decyzja WIT osoby, która zdecyduje się na zrzeczenie się prawa do bycia wysłuchanym, powinna zostać cofnięta, gdy tylko organ celny zostanie poinformowany o decyzji tej osoby.

W **art. 8 ust. 2 RW UKC** upoważniono organy celne do wydania decyzji, gdy **zainteresowana osoba wyrazi swoje stanowisko przed upływem terminu 30 dni**, chyba że osoba zainteresowana jednocześnie wyrazi zamiar uzupełnienia swojego stanowiska w tym terminie.

Jeżeli **zainteresowana osoba nie odpowie w terminie 30 dni**, należy cofnąć jej decyzję WIT.

W przypadku gdy zainteresowana osoba podejmie decyzję o powołaniu się na swoje prawo do bycia wysłuchanym i **zostanie stwierdzone, iż jej argumenty są nieuzasadnione**, w decyzji niekorzystnej dla wnioskodawcy (tj. w decyzji o cofnięciu WIT) należy wskazać podstawy, na których tę decyzję oparto (art. 22 ust. 7 UKC).

14.1. Przypadki, w których ma zastosowanie prawo do bycia wysłuchanym

1. Organ celny podejmuje decyzję o odmowie wydania decyzji WIT

Jeżeli organ celny odmawia wydania decyzji WIT (np. ze względu na stwierdzone kupowanie WIT), prawo do bycia wysłuchanym musi być zapewnione. Odmowa wydania przez organy celne decyzji WIT może być uważana za **potencjalnie szkodliwą dla interesów podmiotu gospodarczego**. W związku z tym w takiej sytuacji organ celny, powiadamiając wnioskodawcę o swojej zbliżającej się decyzji, musi zwrócić się do niego, by przedstawił on swoje stanowisko w tej sprawie.

2. Unieważnienie decyzji WIT

Pełna odpowiedzialność za przedstawienie organom celnym wszystkich istotnych informacji dotyczących towarów, w sprawie których wystąpiono o decyzję WIT, spoczywa na wnioskodawcy. Zgodnie z **art. 34 ust. 4 UKC** decyzje WIT unieważnia się, jeżeli opierają się one na **nieprawidłowych lub niekompletnych informacjach dostarczonych przez wnioskodawcę**.

Zainteresowanemu posiadaczowi decyzji WIT należy dać prawo do przedstawienia swojego stanowiska, zanim zostanie wykonana decyzja o unieważnieniu jego decyzji.

3. Cofnięcie ze względu na błąd w klasyfikacji, np. po przeglądzie wewnętrznym, konsultacjach z innymi państwami członkowskimi, na skutek wniosków Komitetu Kodeksu Celnego itd.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że „jeżeli po bardziej dogłębnej analizie zdaniem organów celnych interpretacja [Nomenklatury scalonej podana przez organ celny w

WIT] jest nieprawidłowa w następstwie błędu w ocenie lub zmiany podejścia do klasyfikacji taryfowej, organy te są upoważnione do stwierdzenia, że jeden z warunków określonych dla wydania WIT nie jest już spełniany, i cofnięcia tej decyzji WIT w celu zmiany w klasyfikacji taryfowej odnośnych towarów”¹¹.

W takich przypadkach **cofnięcie decyzji WIT** mogłoby rzeczywiście mieć **negatywny wpływ na interesy przedsiębiorcy**; w związku z tym posiadaczowi musi przysługiwać prawo do bycia wysłuchanym.

4. Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) lub rozporządzenia wykonawcze Komisji dotyczące klasyfikacji (rozporządzenia klasyfikacyjne)

Jeżeli TSUE orzekł w sprawie klasyfikacji lub przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji dotyczące klasyfikacji, takie orzeczenia lub rozporządzenia mają wpływ nie tylko na towary identyczne, których dotyczą, ale również, poprzez analogię, na towary podobne. W przypadku rozporządzenia klasyfikacyjnego może ono, poprzez analogię, mieć zastosowanie do produktów uznanych za wystarczająco podobne (zob. sekcja 13). W związku z tym organy celne muszą identyfikować również **decyzje WIT dotyczące towarów uznanych za wystarczająco podobne**.

Ponieważ państwa członkowskie były zaangażowane w rozmowy oraz głosowały w sprawie rozporządzenia, wiedzą z wyprzedzeniem, że środek jest w przygotowaniu i że może mieć wpływ na określoną liczbę decyzji WIT. Fakt ten daje organom celnym czas na ustalenie, na które decyzje rozporządzenie będzie miało wpływ.

Posiadaczom tych decyzji należy przyznać prawo do bycia wysłuchanym, ponieważ w rzeczywistości mogą istnieć wyróżniające elementy lub cechy powiązane z tymi produktami, które wyłączałyby je z zakresu wyroku lub rozporządzenia.

Gdy orzeczenie TSUE zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, organy celne powinny niezwłocznie po opublikowaniu orzeczenia powiadomić posiadaczy odnośnych decyzji WIT o zbliżającym się terminie podjęcia decyzji w sprawie cofnięcia ich decyzji WIT. Należy poinformować również posiadaczy tych decyzji WIT, które mogą stracić ważność w wyniku wejścia w życie rozporządzenia klasyfikacyjnego.

W takich przypadkach **unieważnienie (wynikające z rozporządzeń klasyfikacyjnych) lub cofnięcie (w wyniku orzeczenia TSUE) decyzji WIT** mogłoby rzeczywiście mieć **negatywny wpływ na interesy przedsiębiorcy**; w związku z tym posiadaczowi musi przysługiwać prawo do bycia wysłuchanym.

5. Decyzje WIT, które są już niezgodne z (i) notami wyjaśniającymi do Nomenklatury scalonej lub (ii) decyzjami i opiniami klasyfikacyjnymi lub zmianami not wyjaśniających do systemu zharmonizowanego, przyjętymi przez Radę Współpracy Celnej

Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej uznaje się za istotną pomoc w interpretacji zakresu różnych (pod)pozycji taryfowych, ale nie posiadają one prawnie wiążącej mocy.

¹¹ Sprawy połączone C-133/02 i C-134/02 Timmermans Transport oraz Logistics BV:
<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?jsessionid=9ea7d0f130d533c0d1561c5b48d78461e2e91a826954.e34KaxiLc3eQc40LaxqMbN4Oc3mRe0?text=&docid=48861&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=364307>

Organy celne powinny zidentyfikować wydane przez siebie decyzje WIT, na które nowe noty wyjaśniające mają wpływ. Ponieważ państwa członkowskie były zaangażowane w rozmowy, których wynikiem jest dana nota wyjaśniająca, i głosowały w sprawie faktycznej treści tej noty, będą one posiadały uprzednią wiedzę i czas na zbadanie tych decyzji WIT, na które ich zdaniem nota będzie miała wpływ. Podobnie jak noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej także decyzje i opinie klasyfikacyjne lub zmiany not wyjaśniających do systemu zharmonizowanego, przyjęte przez Radę Współpracy Celnej (wszystkie wymieniono w art. 34 ust. 7 lit. a) ppkt (iii) UKC) uznaje się za wytyczne w zakresie interpretacji zakresu różnych (pod)pozycji taryfowych.

Mimo że zgodnie z art. 34 ust. 7 lit. a) ppkt (iii) UKC organy celne mają obowiązek cofnąć decyzję WIT, muszą ustalić, na które decyzje WIT środki określone w art. 34 ust. 7 lit. a) ppkt (iii) UKC będą miały wpływ i które decyzje należy cofnąć, ponieważ środki te nie odnoszą się do żadnej konkretnej decyzji WIT. W takiej sytuacji posiadaczowi decyzji należy zawsze przyznać prawo do bycia wysłuchanym, ponieważ **cofnięcie decyzji WIT** mogłoby rzeczywiście mieć **negatywny wpływ na interesy przedsiębiorcy**.

Organy celne powinny powiadomić posiadaczy o zbliżającym się terminie wydania decyzji w sprawie cofnięcia decyzji WIT niezwłocznie po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (i) noty wyjaśniającej, (ii) decyzji i opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do systemu zharmonizowanego, przyjętych przez Radę Współpracy Celnej.

6. Nie przyznano okresu przedłużonego użycia

Posiadacz decyzji WIT, która utraciła ważność lub została cofnięta, może pod pewnymi warunkami skorzystać z okresu przedłużonego użycia. Odmowa przyznania okresu przedłużonego użycia ze strony organu celnego mogłaby **mieć niekorzystny wpływ na interesy przedsiębiorcy**. W związku z tym przed podjęciem ostatecznej decyzji organ celny, powiadamiając posiadacza o zbliżającym się terminie wydania decyzji o odmowie przyznania okresu przedłużonego użycia, musi zwrócić się do posiadacza, by przedstawił on swoje stanowisko w tej sprawie.

14.2. Przypadki, w których prawo do bycia wysłuchanym nie ma zastosowania

1. Organ celny klasyfikuje towary pod innym kodem towaru niż kod wskazany przez wnioskodawcę w formularzu wniosku

W przypadkach gdy na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawcę w formularzu wniosku (w tym kodu towaru, jeśli został wskazany) organ celny zaklasyfikuje towary pod innym kodem towaru, posiadacz decyzji **nie ma prawa do bycia wysłuchanym (art. 22 ust. 6 lit. a) UKC)**. Ma on jednak **prawo do odwołania się od decyzji**. Nie należy mylić tych dwóch praw: przedsiębiorcy **należy przyznać prawo do odwołania się od każdej decyzji podjętej** przez organy celne, natomiast **prawo do bycia wysłuchanym należy przyznać przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji**, która ma niekorzystny wpływ na przedsiębiorcę.

Ponieważ odwołania wchodzą w zakres kompetencji krajowych, państwa członkowskie posiadają własne ustawy i przepisy regulujące te kwestie. Zaleca się, aby powiadamiając posiadacza o decyzji WIT wyjaśnić również krajowe przepisy dotyczące odwołań.

2. Cofnięcie w wyniku błędu pisarskiego / zmiany w dokumentacji niezwiązanych z klasyfikacją

W przypadkach gdy nieprawidłowe są na przykład imię i nazwisko lub adres posiadacza, posiadacz decyzji WIT nie ma prawa do bycia wysłuchanym, ponieważ taki błąd w decyzji WIT **nie ma wpływu na istotny charakter takiej decyzji**, a mianowicie na klasyfikację taryfową towarów oraz pewność prawa nadaną przez decyzję. Ponadto cofnięcie takiej decyzji **nie może być szkodliwe dla jego interesów**, ponieważ pod względem prawnym nie może być on uprawniony do skorzystania z tej decyzji w jej nieprawidłowej formie. Jeżeli przedsiębiorca zawarł na podstawie tej decyzji WIT wiążące umowy, ponowne wydanie nowej decyzji z wszystkimi prawidłowymi informacjami i tą samą klasyfikacją taryfową nie ma dla niego niekorzystnych skutków.

W takich przypadkach organy celne powinny **cofnąć nieprawidłową decyzję i wydać nową** niezwłocznie po wykryciu błędu. Nie należy wymagać od posiadacza decyzji złożenia nowego wniosku, ponieważ w rzeczywistości jego pierwotnym wnioskiem zarządzano nieprawidłowo i w związku z tym powinien on automatycznie otrzymać nową poprawioną decyzję.

3. Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) lub rozporządzenia wykonawcze Komisji dotyczące klasyfikacji (rozporządzenia klasyfikacyjne)

W przypadkach gdy TSUE orzekł w sprawie klasyfikacji, wszystkie **decyzje WIT dotyczące towarów identycznych, które były przedmiotem wyroku Trybunału, cofa się ze skutkiem od dnia publikacji sentencji wyroku w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**¹².

W przypadkach gdy przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji w sprawie klasyfikacji, wszystkie **decyzje WIT dotyczące towarów identycznych, które podlegają rozporządzeniu klasyfikacyjnemu, tracą ważność w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia** (co do zasady dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej).

W obydwu sytuacjach organ celny nie podejmuje decyzji, a jedynie wykonuje prawo lub orzeczenie sądowe. W związku z tym posiadacze decyzji WIT wydanych w odniesieniu do towarów objętych zakresem wyroku lub rozporządzenia nie mają prawa do bycia wysłuchanym.

4. Zmiana w nomenklaturach (systemie zharmonizowanym, Nomenklaturze scalonej, TARIC)

Zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów oraz Nomenklatura scalona są stale rozwijane i zmieniane, aby dotrzymać kroku zmianom technologicznym i przemysłowym. W rezultacie może zdarzyć się, że decyzja WIT nie nadąża za systemem zharmonizowanym lub Nomenklaturą scaloną w związku z tym, że kody zawarte w tych decyzjach przestały obowiązywać. W konsekwencji **decyzje te nie są już zgodne z obowiązującą nomenklaturą celną**, a posiadacze takich decyzji nie mają prawa do bycia wysłuchanym.

5. Organ celny podejmuje decyzję o odmowie wydania decyzji WIT, jeżeli wnioskodawca nie dostarczy informacji żądanych przez organy celne

¹² Na przykład w sprawie Grofa GmbH/GoPro Cooperatief UA (sprawy połączone C-435/15 i C-666/15) Trybunał wydał orzeczenie w trybie prejudycjalnym w odniesieniu do trzech modeli kamer gamy GoPro Hero 3 Black Edition oraz GoPro Hero 3 Silver Edition, GoPro Hero 3 +Silver Edition, GoPro 4 Silver Edition, GoPro Hero 4 Black Edition i GoPro Hero. Cofnięciu (w stosownych przypadkach) z dniem publikacji sentencji wyroku w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* mogą podlegać jedynie decyzje WIT wydane w odniesieniu do tych trzech kamer sportowych będących konkretnie przedmiotem orzeczenia w trybie prejudycjalnym wydanego przez TSUE. Decyzje WIT dotyczące każdego innego modelu kamery sportowej i każdej innej kamery zostaną cofnięte (w stosownych przypadkach) z dniem powiadomienia posiadacza danej decyzji.

Zgodnie z **art. 22 ust. 2 UKC** osoba składająca wniosek o wydanie decyzji dotyczącej stosowania przepisów prawa celnego dostarcza wszelkich informacji niezbędnych do wydania tej decyzji przez właściwe organy celne. Przed przyjęciem wniosku organ celny może zwrócić się o dodatkowe informacje, jeżeli stwierdzi, że wniosek nie zawiera wszelkich niezbędnych informacji. Jeżeli **wnioskodawca nie przekaze żądanych informacji w terminie 30 dni**, wniosek nie zostaje przyjęty (**art. 12 RW UKC**). W takich przypadkach wnioskodawca nie ma prawa do bycia wysłuchanym.

6. Decyzja Komisji zobowiązująca państwa członkowskie do cofnięcia decyzji WIT

W przypadkach decyzji wykonawczych Komisji wzywających państwa członkowskie do cofnięcia określonych decyzji WIT (art. 34 ust. 11 UKC) prawo do bycia wysłuchanym nie ma zastosowania. **Decyzja obejmuje** decyzje WIT, które mają zostać cofnięte. Oznacza to, że organy celne nie mają swobody ustalania, czy decyzja WIT wchodzi czy nie wchodzi w zakres decyzji, tylko wykonują decyzję Komisji.

15. ROLA SĄDÓW KRAJOWYCH

Może się zdarzyć, że sądy krajowe w państwach członkowskich nie zawsze podzielają opinie dotyczące klasyfikacji będącej wynikiem konsultacji pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją i dochodzą do innych wniosków.

Przy wydawaniu orzeczeń sądy krajowe stosują przepisy UE dotyczące klasyfikacji taryfowej. W sprawach związanych z wykładnią prawa Unii zgodnie z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej sądy lub trybunały krajowe mogą zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Jeżeli organy celne państw członkowskich **uznają, że orzeczenie wydane przez sąd krajowy jest sprzeczne z prawem Unii**, powinny – jeżeli jest to możliwe – odwołać się od orzeczenia i zwrócić się o dokonanie odesłania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o orzeczeniach sądów krajowych, które są niezgodne z ustaloną praktyką w zakresie klasyfikacji lub prowadzą do rozbieżności. W tym celu odpisy wszystkich stosownych prawomocnych orzeczeń sądów krajowych należy przesyłać do Komisji drogą elektroniczną z krótkim streszczeniem w języku angielskim, francuskim lub niemieckim. W żadnym wypadku państwo członkowskie nie powinno wydawać decyzji WIT na podstawie orzeczenia sądu krajowego sprzecznego ze środkami klasyfikacji taryfowej ustanowionymi na szczeblu europejskim, chyba że na polecenie tego sądu, aby taką decyzję WIT wydać.

Należy również wyjaśnić, że **orzeczenia sądów krajowych mają zastosowanie i są prawnie wiążące wyłącznie na szczeblu krajowym**.

Podczas konsultacji na szczeblu unijnym Komisja nadaje priorytet dyskusjom i rozstrzygnięciom spraw, w których orzeczenia sądów krajowych mogłyby doprowadzić do wydania rozbieżnych decyzji WIT na szczeblu europejskim.

16. LISTA KONTROLNA (*CHECKLIST*)

Aby wesprzeć urzędników organów celnych odpowiedzialnych za sporządzanie i wydawanie decyzji WIT, w niniejszej ostatniej sekcji wytycznych przedstawiono ogólną listę kontrolną

(*checklist*), w której wyszczególniono główne kroki, jakie należy podjąć przy wydawaniu decyzji WIT.

1. Sprawdzić wniosek, aby upewnić się, że wszystkie obowiązkowe pola zostały wypełnione.
2. Przesłać wniosek do bazy danych EBTI-3, najlepiej z załączonym obrazem.
3. Sprawdzić bazę danych EBTI-3 pod kątem wniosków dotyczących tych samych towarów i tego samego posiadacza.
4. Dokładnie przeanalizować wniosek, aby ocenić kompletność przedłożonych informacji.
5. Jeżeli siedziba wnioskodawcy znajduje się w innym państwie członkowskim, zapewnić, aby odnośne państwo członkowskie przekazało wszelkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
6. W razie potrzeby zwrócić się do wnioskodawcy o dodatkowe informacje lub próbki.
7. Po uzyskaniu wszystkich potrzebnych informacji powiadomić wnioskodawcę o rozpoczęciu 120-dniowego okresu wydawania.
8. Przeszukać bazę danych EBTI-3, aby zweryfikować, czy posiadacz ma inne decyzje WIT dotyczące towarów identycznych, oraz aby uniknąć wydawania rozbieżnych decyzji WIT.
9. Zapoznać się z wszystkimi istotnymi informacjami na temat klasyfikacji (np. rozporządzeniami klasyfikacyjnymi, wyrokami itp.), w tym z protokołem Komitetu Kodeksu Celnego.
10. W razie wykrycia potencjalnych rozbieżności skontaktować się z innym państwem członkowskim lub innymi państwami członkowskimi.
11. Jeżeli próba dwustronnego lub wielostronnego skontaktowania się z innym państwem lub innymi państwami nie powiedzie się, przedłożyć Komisji uzasadniony wniosek.
12. W razie wątpliwości co do klasyfikacji w decyzji WIT skontaktować się z innym państwem członkowskim.
13. Przygotować opis towarów zgodnie z odpowiednią strukturą.
14. Przygotować uzasadnienie zgodnie ze strukturą zalecaną w niniejszym dokumencie.
15. Użyć co najmniej 5 słów kluczowych z teaurusu na jedną decyzję WIT zgodnie ze strukturą opisu.
16. Załączyć obrazy do decyzji WIT, zwracając uwagę na zasadę poufności.
17. Powiadomić wnioskodawcę o wydaniu decyzji.

ZAŁĄCZNIK 1 GŁÓWNE ZMIANY W PROCESIE WIT WYNIKAJĄCE Z UNIJNEGO KODEKSU CELNEGO

1. Faza składania wniosku

- Osoba wskazana w formularzu wniosku o wydanie WIT jako wnioskodawca staje się automatycznie posiadaczem wydanej decyzji WIT.
- Osoba wskazana jako przedstawiciel działa w imieniu wnioskodawcy wyłącznie w zakresie, jaki dotyczy wniosku.
- Przedsiębiorcy i przedstawiciele celni, jeśli zostali wyznaczeni, muszą na wnioskach o wydanie WIT wprowadzić swój numer EORI.
- Przedsiębiorcy mający siedzibę poza UE mogą wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji WIT – i taką decyzję otrzymać – jeżeli posiadają numer EORI.
- Przedsiębiorcy mający siedzibę poza UE powinni składać swoje wnioski do właściwych organów państwa członkowskiego:
 - w którym uzyskali swój numer EORI, lub
 - w którym zamierzają korzystać z decyzji.
- Organy celne muszą opublikować wniosek w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.
- Organ celny musi, w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia otrzymania wniosku, powiadomić wnioskodawcę o jego formalnym przyjęciu.
- Brak powiadomienia wnioskodawcy w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku będzie oznaczał automatyczne przyjęcie wniosku.
- Wnioskodawca musi udzielić żądanych dodatkowych informacji w terminie 30 dni od dnia, w którym zwrócono się do niego o te informacje. Jeżeli tego nie uczyni, będzie to oznaczało, że wniosek nie zostanie przyjęty.

2. Faza wydawania

- Decyzji WIT nie wydaje się w odniesieniu do kodów HS.
- Organy celne muszą wydać decyzję WIT w terminie 120 dni od formalnego przyjęcia wniosku.
- Wnioskodawcę należy poinformować o dacie, wraz z którą rozpoczyna się bieg 120-dniowego terminu.
- W ciągu 120 dni można zwrócić się do wnioskodawcy o dalsze dodatkowe informacje.
- Wnioskodawcy można wyznaczyć okres nieprzekraczający 30 dni na przekazanie tych informacji.
- Okres 120 dni ulega zawieszeniu na czas potrzebny wnioskodawcy do dostarczenia dodatkowych informacji, a po ich przekazaniu okres ten zostaje wznowiony.
- Organy celne mają obowiązek przeszukania bazy danych EBTI-3 i udokumentowania wyników takiego przeszukania.
- Jeżeli organy celne nie są w stanie wydać decyzji WIT w terminie 120 dni, mają na wydanie decyzji dodatkowe 30 dni.
- Okres ważności decyzji WIT wynosi 3 lata.
- Wnioskodawca nie ma prawa do bycia wysłuchanym przed podjęciem decyzji WIT.
- Wnioskodawca ma prawo do bycia wysłuchanym, jeżeli organ celny zdecyduje o niewydaniu decyzji WIT, o unieważnieniu lub cofnięciu decyzji WIT bądź o przedłużeniu okresu przedłużonego użycia.

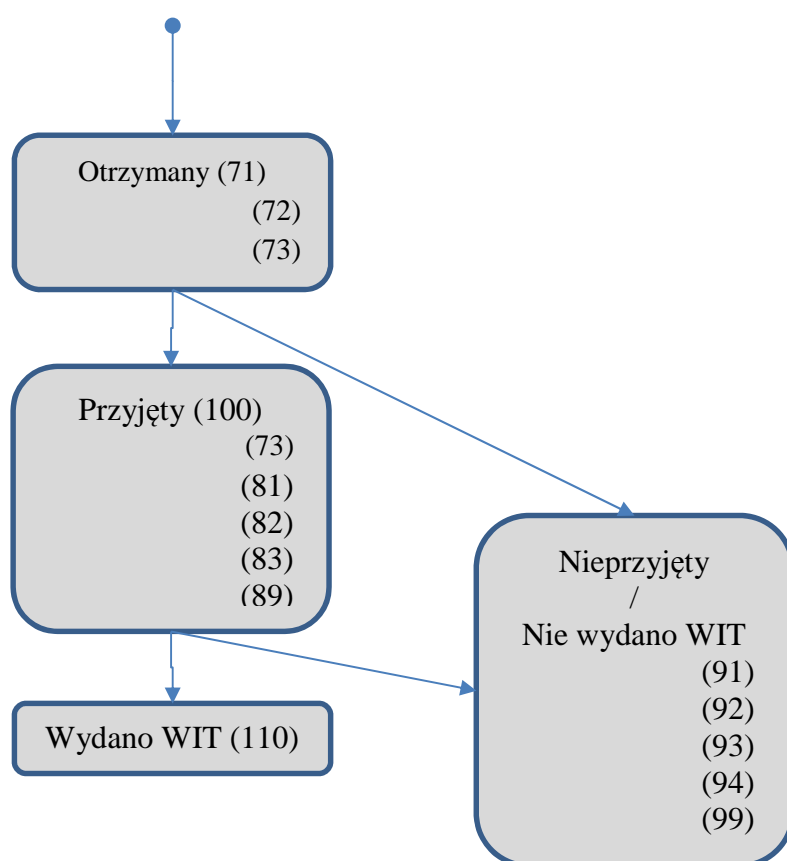
3. Warunki unieważnienia decyzji WIT

- Istnieje jeden warunek dla unieważnienia decyzji WIT – unieważnia się ją, jeżeli opiera się ona na nieprawidłowych lub niekompletnych informacjach dostarczonych przez wnioskodawcę.

4. Okres przedłużonego użycia (*period of grace*)

- Okres przedłużonego użycia można przyznać wyłącznie na określoną ilość towarów.
- Jeżeli posiadacz ma swoją siedzibę poza UE, organ celny, który przyznał mu numer EORI, zajmuje się również wszelkimi wnioskami o przyznanie okresu przedłużonego użycia.

ZAŁĄCZNIK 2 CYKL ŻYCIA WNIOSKU

Kod statusu	Objaśnienie kodu
71	Otrzymano wniosek o wydanie decyzji WIT i przekazano go Komisji.
72	Zażądano próbek lub innych informacji uzupełniających dotyczących produktu – faza przyjęcia wniosku.
73	Konsultacje z państwem członkowskim, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę.
81	Zażądano próbek lub innych informacji uzupełniających dotyczących produktu – faza wydawania WIT.
82	Wydanie decyzji WIT opóźnia się, oczekiwanie na wynik rozmów w Komitecie Kodeksu Celnego.
83	Konsultacje z innymi państwami członkowskimi w przypadku potencjalnych rozbieżności.
89	Wydanie decyzji WIT opóźnia się z powodów innych niż te wymienione w kodzie statusu 81 i 82. Powody te można doprecyzować we wniosku w polu „Uwagi”.
91	Nie wydano decyzji WIT, ponieważ w imieniu tego samego wnioskodawcy do organów celnych został złożony kolejny wniosek dotyczący towarów identycznych.
92	Nie wydano decyzji WIT, ponieważ wnioskodawca składający wniosek o wydanie decyzji WIT posiada już decyzję WIT dotyczącą towarów identycznych.
93	Nie wydano decyzji WIT, ponieważ wnioskodawca wycofał wniosek.
94	Nie wydano decyzji WIT, ponieważ wnioskodawca nie dostarczył próbek lub informacji uzupełniających zgodnie z uzgodnionymi warunkami, gdy tego od niego zażądano.
99	Nie wydano decyzji WIT z powodów innych niż te wymienione w kodach statusu 91–94. Powody te można doprecyzować we wniosku w polu „Uwagi”.
100	Wniosek został formalnie przyjęty i trwa 120-dniowy okres wydawania.
110	Wydano decyzję WIT.

ZAŁĄCZNIK 3 PRZEGLĄD TERMINÓW ZWIĄZANYCH Z PROCEDURĄ DOTYCZĄCĄ WIT

Standardowy wniosek i procedura wydawania

Otrzymanie wniosku

W terminie nieprzekraczającym 7 dni od dnia otrzymania wniosku:

- **opublikowanie wniosku**, jeżeli wypełniono wszystkie obowiązkowe pola (**art. 21 ust. 1 RW**).

Faza przyjmowania wniosku

W terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia otrzymania wniosku:

- zwrócenie się – jeżeli to konieczne – o dodatkowe informacje (np. sprawozdania laboratoryjne)(**art. 22 ust. 2 UKC** oraz **art. 12 ust. 2 RW**);
- powiadomienie wnioskodawcy o przyjęciu wniosku (**art. 22 ust. 2 UKC**).

Brak żądania dodatkowych informacji lub brak powiadomienia w terminie 30 dni oznacza, że wniosek uznaje się za przyjęty (**art. 12 ust. 3 RW**).

Faza wydawania WIT(art. 22 ust. 3 UKC)

W terminie nieprzekraczającym 120 dni od dnia przyjęcia (+ w stosownych przypadkach przedłużenie):

Jeżeli siedziba wnioskodawcy znajduje się w innym państwie członkowskim:

- automatyczne powiadomienie państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca ma swoją siedzibę.

W terminie 30 dni od powiadomienia: odpowiedź od powiadomionego państwa członkowskiego.

W razie nieotrzymania żadnej odpowiedzi kontynuuje się rozpatrywanie wniosku (art. 16 ust. 1 RW).

Jeżeli konieczne jest przeprowadzenie konsultacji między państwami członkowskimi:

- wszelkie konsultacje między państwami członkowskimi powinny odbyć się w terminie przewidzianym na fazę wydawania (**art. 16 ust. 1 RW** oraz **art. 23 ust. 1 lit. b**)).

Jeżeli zażądano dodatkowych informacji (30-dniowe przedłużenie):

- faza wydawania jest przerywana na okres nieprzekraczający 30 dni (termin na przekazanie informacji przez przedsiębiorcę);

- faza wydawania jest wznowiana po otrzymaniu wszystkich niezbędnych informacji (**art. 13 ust. 1 RD**).

Jeżeli przedsiębiorca nie prześle żądanych informacji w terminie 30 dni, organ celny powiadamia przedsiębiorcę o odmowie wydania decyzji WIT.

Jeżeli organy celne nie mogą dotrzymać terminu wydania decyzji (z powodów innych niż analiza laboratoryjna) (30-dniowe przedłużenie):

- dodatkowy okres nie może przekroczyć 30 dni (**art. 22 ust. 3 akapit drugi UKC**).

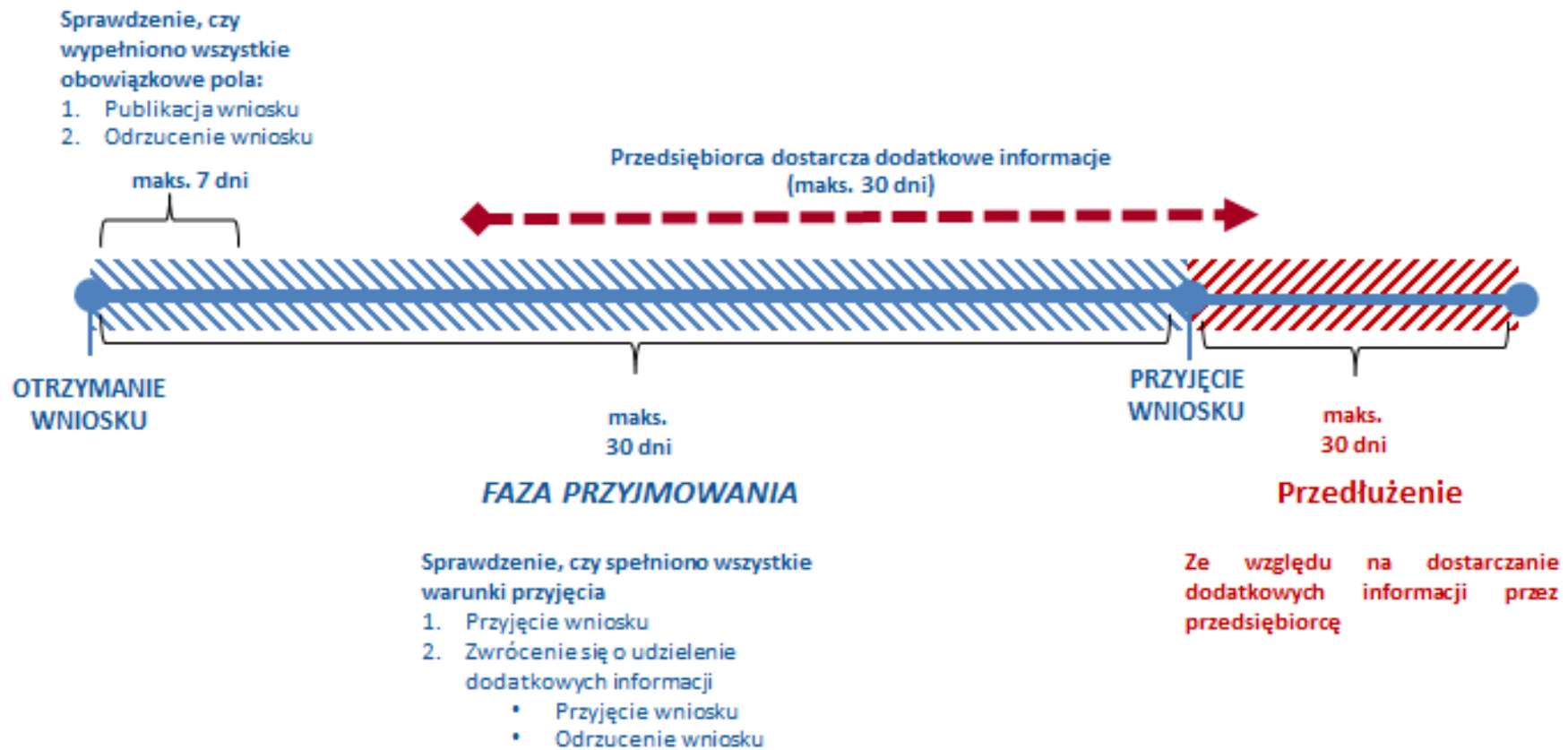
Jeżeli niemożliwe jest zakończenie analizy laboratoryjnej, którą organ celny uważa za niezbędną (przedłużenie przekraczające 30 dni):

- termin na podjęcie decyzji może przekroczyć 30 dni (**art. 20 ust. 2 RD**).

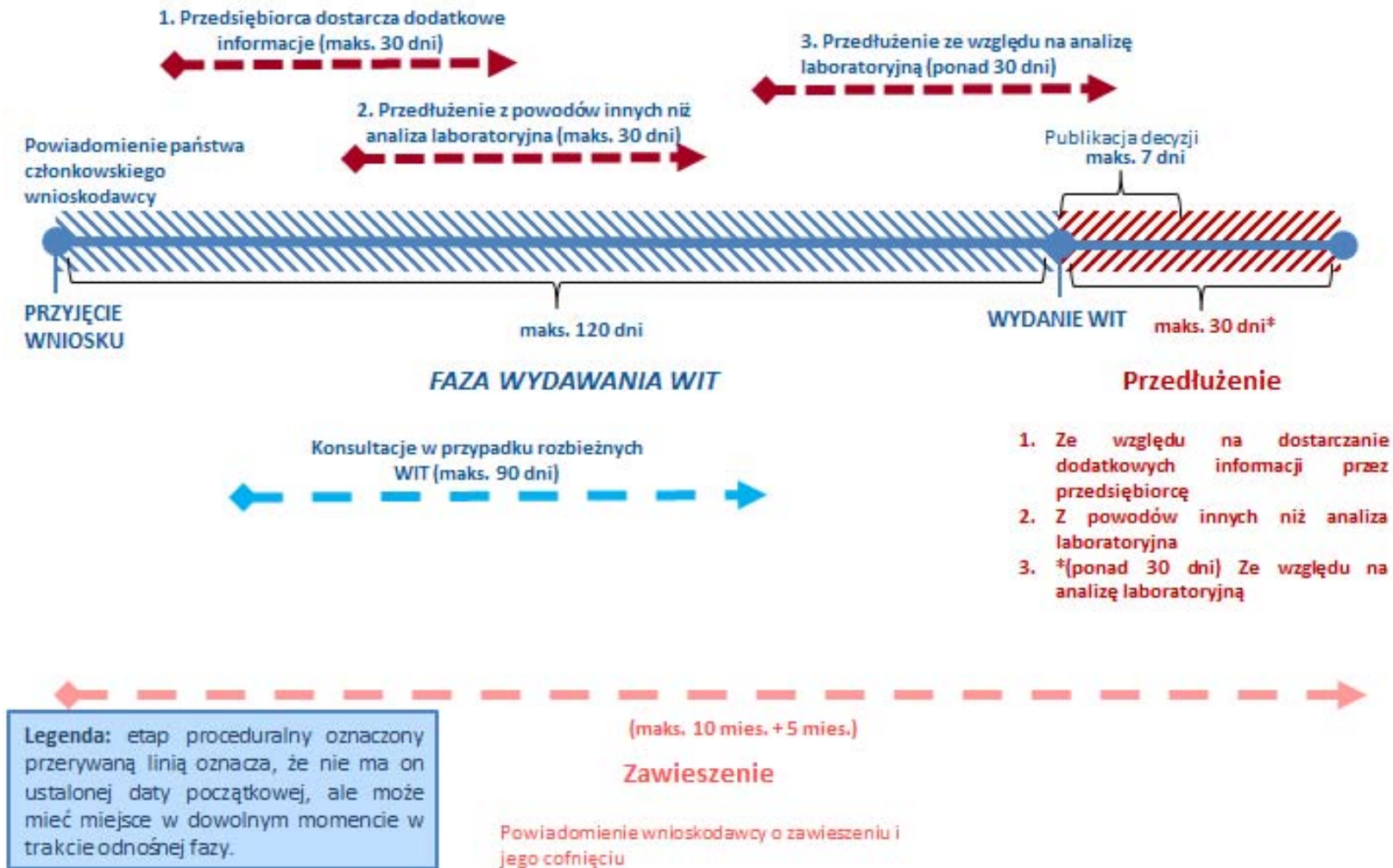
Jeżeli Komisja zawiesza wydanie decyzji WIT (przedłużenie o 10 miesięcy i dodatkowo o 5 miesięcy):

- Komisja powiadamia państwa członkowskie o zawieszeniu (**art. 34 ust. 10 lit. a) UKC** oraz **art. 20 ust. 1 RD**). Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają odnośnych wnioskodawców o zawieszeniu procesu wydawania.
↓
- Przedłużony termin nie może przekroczyć 10 miesięcy.
↓
- W wyjątkowych okolicznościach możliwe jest dodatkowe przedłużenie tego terminu o maksymalnie 5 miesięcy.
↓
- Komisja powiadamia państwa członkowskie o cofnięciu zawieszenia (**art. 34 ust. 10 lit. b) UKC** oraz **art. 23 ust. 3 RW**). Państwa członkowskie niezwłocznie wznowiają proces wydawania.

Faza przyjmowania wniosku o wydanie WIT

Faza wydawania decyzji WIT

ZAŁĄCZNIK 4 PRZYPADKI, W KTÓRYCH PRAWO DO BYCIA WYSLUCHANYM MA ZASTOSOWANIE W ODNIESIENIU DO WIĄŻĄCEJ INFORMACJI TARYFOWEJ,¹³ ORAZ PRZYPADKI, W KTÓRYCH PRAWO TO NIE MA ZASTOSOWANIA

Pozycja	Scenariusz	Prawo do bycia wysłuchanym T/N?	Szczegółowe odniesienie do aktu prawnego
1.	Jeżeli organ celny podejmie decyzję o odmowie wydania decyzji WIT	T	Art. 22 ust. 6 UKC – akapit pierwszy
2.	Jeżeli organ celny podejmie decyzję o unieważnieniu decyzji WIT	T	Art. 22 ust. 6 UKC – akapit pierwszy
3.	Jeżeli organ celny cofnie decyzję WIT z powodu błędu w klasyfikacji	T	Art. 22 ust. 6 UKC – akapit pierwszy
4.	Jeżeli organ celny cofnie decyzję WIT, stosując orzeczenie TSUE , lub jeżeli – poprzez analogię do towarów podobnych – decyzja WIT traci ważność ze względu na rozporządzenie wykonawcze Komisji	T	Art. 22 ust. 6 UKC – akapit pierwszy
5.	Jeżeli organ celny cofnie decyzję WIT, która (i) jest już niezgodna z notami wyjaśniającymi do Nomenklatury scalonej , lub (ii) w następstwie decyzji i opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do systemu zharmonizowanego, przyjętych przez Radę Współpracy Celnej	T	Art. 22 ust. 6 UKC – akapit pierwszy
6.	Jeżeli organ celny nie przyzna okresu przedłużonego użycia , w przypadku gdy cofnięto decyzję WIT	T	Art. 22 ust. 6 UKC – akapit pierwszy
1.	Jeżeli organ celny zaklasyfikuje towary do innego kodu towaru niż kod przewidziany przez wnioskodawcę	N	Art. 22 ust. 6 lit. a) UKC
2.	Jeżeli organ celny cofnie decyzję WIT z powodu błędu pisarskiego (np. błędu przy wpisywaniu adresu, zastosowania niewłaściwego obrazu, błędnie zidentyfikowanego produktu), a sama klasyfikacja w decyzji WIT jest właściwa	N	
3.	Jeżeli organ celny cofnie decyzję WIT dotyczącą produktu podlegającego orzeczeniu TSUE lub jeżeli decyzja WIT traci ważność w następstwie rozporządzenia wykonawczego Komisji	N	Art. 34 ust. 1 lit. b) UKC
4.	Jeżeli decyzja WIT jest już niezgodna z systemem zharmonizowanym / Nomenklaturą scaloną / TARIC i traci ważność	N	Art. 34 ust. 1 lit. a) UKC
5.	Jeżeli organ celny podejmie decyzję o odmowie wydania decyzji WIT, w przypadku gdy wnioskodawca nie	N	Art. 22 ust. 1 UKC

¹³ Mimo że przyznanie prawa do bycia wysłuchanym nie jest zobowiązaniem prawnym we wszystkich przypadkach, nie oznacza to, że organ celny nie może go przyznać.

	dostarczy informacji żądanych przez organy celne		
6.	Jeżeli organ celny cofnie WIT w następstwie decyzji Komisji (zobowiązującej państwa członkowskie do cofnięcia decyzji WIT w celu zapewnienia prawidłowej i jednolitej klasyfikacji taryfowej)	N	Art. 34 ust. 11 UKC

ZAŁĄCZNIK 5 WYKAZ KODÓW NIEWAŻNOŚCI I ICH ZNACZENIE

KOD UTRATY WAŻNOŚCI	ZNACZENIE KODU	OBJAŚNIENIE KODU
55	Unieważnienie	Ten kod jest stosowany, gdy decyzję WIT unieważniono (na podstawie art. 34 ust. 4 UKC).
61	Utrata ważności z powodu zmiany kodu nomenklatury celnej	Każdy kod nomenklatury posiada datę początkową i końcową. Informacje na temat tych dat są dostępne w systemie TARIC. W ramach systemu EBTI-3 regularnie weryfikuje się wszystkie aktywne decyzje WIT pod kątem ważności ich kodów nomenklatury w danym dniu. Jeżeli w przypadku kodów CN i TARIC oraz w przypadku kodów refundacji wywozowych okaże się, że dany kod utracił już ważność, system automatycznie zakwalifikuje decyzję WIT jako „nieważną”, nadając jej kod 61, oraz prześle ostrzeżenie do zainteresowanych państw członkowskich. W związku z tym, że inne dodatkowe kody poza kodami refundacji wywozowych nie są weryfikowane przez system, kod 61 może być wykorzystany przez państwo członkowskie w celu wskazania przyczyny unieważnienia, w przypadku gdy decyzja WIT utraciła ważność z powodu zmiany ważności dodatkowego kodu.
62	Utrata ważności z powodu: • orzeczeń TSUE • środków • wytycznych	Ten kod jest stosowany, gdy decyzję WIT trzeba cofnąć w związku z • orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; • środkami unijnymi: ○ rozporządzeniami klasyfikacyjnymi ○ decyzjami Komisji ○ dodatkowymi uwagami do Nomenklatury scalonej • wytycznymi: ○ na szczeblu UE: zmianami not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej, decyzjami i wnioskami Komitetu Kodeksu Celnego oraz przyjętymi wytycznymi dotyczącymi klasyfikacji ○ na szczeblu Rady Współpracy Celnej: zmianami not wyjaśniających do systemu zharmonizowanego, opiniami klasyfikacyjnymi dotyczącymi systemu zharmonizowanego oraz decyzjami klasyfikacyjnymi Komitetu Systemu Zharmonizowanego
63	Utrata ważności z powodu zastosowania środków prawa krajowego	Ten kod jest stosowany, gdy decyzję WIT należy cofnąć na skutek orzeczenia sądu krajowego w państwie członkowskim.
64	Utrata ważności z powodu błędnej klasyfikacji	Ten kod jest stosowany w przypadku wykrycia błędu w klasyfikacji, np. po dokonaniu wewnętrznej kontroli, po konsultacjach z innymi państwami członkowskimi itp.
65	Utrata ważności z przyczyn innych niż klasyfikacja	Ten kod jest stosowany, gdy błąd/zmiana w dokumentacji nie jest związany(-a) z klasyfikacją (np. nowy adres posiadacza decyzji lub załączenie złego obrazu).
66	Utrata ważności z powodu ograniczonej ważności kodu nomenklatury w chwili	Ten kod jest stosowany, gdy kod nomenklatury ma wygasnąć, a dzień wygaśnięcia jest znany już w chwili wydawania decyzji WIT.

	wydawania	
67	Utrata ważności z powodu błędu w kodzie TARIC	Kod ten stosuje się, na przykład jeżeli decyzję WIT wydano pod kodem TARIC, który już nie istniał, ale nie został unieważniony po upływie daty końcowej (w trakcie opracowywania)

▼ C1

ZAŁĄCZNIK 4

UNIA EUROPEJSKA		WNIOSEK O WYDANIE DECYZJI W SPRAWIE WIĄŻĄCEJ INFORMACJI TARYFOWEJ (WIT)	
1. Wnioskodawca (obowiązkowe) Nazwa: (poufne) Ulica i numer: Państwo: ____ Kod pocztowy: ____ Miejscowość: Identyfikacja wnioskodawcy: Numer EOR: ____		Do użytku służbowego Numer ewidencji: ____ Krajowy numer referencyjny (jeżeli istnieje): Miejsce otrzymanie: Data otrzymania: rok ____ miesiąc ____ dzień ____ Status wniosku: ____	
2. Miejsce, w którym są przechowywane lub dostępne główne księgi rachunkowe na potrzeby celne ►¹⁰ (jeżeli inne niż państwo podane powyżej) (poufne) ◀ Ulica i numer: Państwo: ____ Kod pocztowy: ____ Miejscowość:		6. Rodzaj transakcji (obowiązkowe) Proszę określić, czy decyzja WIT, wydana na podstawie niniejszego wniosku, ma być stosowana w ramach jednej z następujących procedur celnych: Dopuszczenie do obrotu: tak ☐ nie ☐ Procedury specjalne (proszę określić): _____ tak ☐ nie ☐ Wywóz: tak ☐ nie ☐	
3. Przedstawiciel celny (jeżeli występuje) Nazwa: Ulica i numer: Państwo: ____ Kod pocztowy: ____ Miejscowość: Identyfikacja przedstawiciela: Numer EOR: ____		7. Nomenklatura celna (obowiązkowe) Proszę wskazać nomenklaturę, w której mają być zaklasyfikowane towary: ☐ Nomenklatura scalona (CN) ☐ TARIC ☐ Nomenklatura refundacji ☐ Inna (proszę określić): _____	
4. Osoba do kontaktów odpowiedzialna za wniosek ►¹⁰ (obowiązkowe) (poufne) ◀ Nazwa: Numer telefonu: Numer faksu: Adres e-mail:		8. Kod towaru Proszę podać kod nomenklatury celnej, do którego według wnioskodawcy towar powinien być zaklasyfikowany. ____	
5. Ponowne wydanie decyzji WIT (obowiązkowe) Należy wskazać, czy wniosek dotyczy ponownego wydania decyzji WIT. tak ☐ nie ☐ Jeżeli tak, należy podać odpowiednie dane szczegółowe. Numer referencyjny decyzji WIT: Ważna od: rok ____ miesiąc ____ dzień ____ Kod towaru:			
9. Opis towaru (obowiązkowe) ►¹⁰ Szczegółowy opis towaru pozwalający na jego identyfikację i klasyfikację w nomenklaturze odnej. Powinien on również obejmować szczegółowe informacje o składzie towarów oraz o wszelkich metodach badania stosowanych dla jego określenia, w przypadku gdy zależy od tego klasyfikacja. Wszelkie informacje szczegółowe, które wnioskodawca uznaje za poufne, powinny zostać podane w polu 10. Nazwa handlowa oraz informacje dodatkowe. ◀			

► (1) (2) (3) C3

▼ C1

10. Nazwa handlowa oraz informacje dodatkowe (*) (poufne) Podać wszelkie dane, które wnioskodawca chce traktować jako poufne, w tym znak towarowy i numer modelu towaru.	
11. Próbkii itp. Wskazać, czy dołączone zostały w formie załączników jakiegokolwiek próbki, fotografie, broszury lub inne dostępne dokumenty mogące pomóc organom celnym w określeniu właściwej klasyfikacji w nomenklaturze celnej. Próbki ☐ Fotografie ☐ Broszury ☐ inne ☐ Czy życzą sobie Państwo zwrotu próbek? tak ☐ nie ☐ Wnioskodawca może zostać obciążony szczególnymi kosztami poniesionymi przez organy celne na analizy, ekspertyzy lub zwrot próbek.	
►¹⁰ 12. Inne wnioski WIT i inne posiadane WIT (obowiązkowe) ◄ Proszę wskazać, czy złożyli Państwo wniosek o WIT bądź wydano Państwu decyzję WIT dla identycznego lub podobnego towaru w innym urzędzie celnym lub innych państwach członkowskich. tak ☐ nie ☐ Jeżeli tak, proszę podać szczegóły:	
Kraj złożenia wniosku: ____ Miejsce złożenia wniosku: Data złożenia wniosku: rok ____ ____ ____ ____ miesiąc ____ ____ dzień ____ ____ Numer referencyjny decyzji WIT: Data początku ważności decyzji: rok ____ ____ ____ ____ miesiąc ____ ____ dzień ____ ____ Kod towaru:	Kraj złożenia wniosku: ____ Miejsce złożenia wniosku: Data złożenia wniosku: rok ____ ____ ____ ____ miesiąc ____ ____ dzień ____ ____ Numer referencyjny decyzji WIT: Data początku ważności decyzji: rok ____ ____ ____ ____ miesiąc ____ ____ dzień ____ ____ Kod towaru:
13. Decyzje WIT wydane innym posiadaczom (obowiązkowe) Proszę podać, czy wiadomo Państwu o [decyzjach] WIT dotyczących towaru identycznego lub podobnego wydanych innym posiadaczom. tak ☐ nie ☐ Jeżeli tak, proszę podać szczegóły:	
Numer referencyjny decyzji WIT: Data początku ważności decyzji: rok ____ ____ ____ ____ miesiąc ____ ____ dzień ____ ____ Kod towaru:	Numer referencyjny decyzji WIT: Data początku ważności decyzji: rok ____ ____ ____ ____ miesiąc ____ ____ dzień ____ ____ Kod towaru:
14. Czy wiadomo Państwu o jakichkolwiek postępowaniach prawnych lub administracyjnych dotyczących klasyfikacji taryfowej będących w toku na terytorium UE lub o już wydanym w UE orzeczeniu sądu w sprawie klasyfikacji taryfowej, odnoszących się do towarów opisanych w polach 9 i 10? (obowiązkowe) tak ☐ nie ☐ Jeżeli tak, proszę podać szczegóły: Państwo: ____ Nazwa sądu: Adres sądu: Sygnatura sprawy:	
15. Data i uwierzytelnienie (obowiązkowe) Data: rok ____ ____ ____ ____ miesiąc ____ ____ dzień ____ ____ Podpis: Ważna uwaga ►¹⁰ Uwierzytelniając niniejszy wniosek, wnioskodawca przyjmuje odpowiedzialność za prawdziwość i kompletność danych podanych we wniosku oraz wszelkich dostarczonych wraz z nim dodatkowych informacji. Wnioskodawca akceptuje, że te dane oraz wszelkie fotografie, rysunki, broszury itp., mogą być przetwarzane w bazie danych Komisji Europejskiej oraz że dane, włącznie z wszelkimi fotografiami, rysunkami, broszurami itp., przedłożone z wnioskiem lub uzyskane (bądź możliwe do uzyskania) przez administrację, które nie zostały oznaczone w polach 1, 2, 4 i 10 niniejszego wniosku jako poufne, zostaną podane do wiadomości publicznej w internetcie. ◄	
16. Informacje dodatkowe	

►¹⁰ (*) W razie potrzeby proszę wykorzystać oddzielną kartę. ◄

▼C1

ZAŁĄCZNIK 5

UNIA EUROPEJSKA – DECYZJA W SPRAWIE WIĄŻĄCEJ INFORMACJI TARYFOWEJ		WIT																								
1. Organ celny podejmujący decyzję		2. Numer referencyjny decyzji WIT ____																								
3. Posiadacz (poufne) Nazwa: Ulica i numer: Państwo: ____ Kod pocztowy: ____ Miejscowość: Identyfikacja wnioskodawcy: Numer EORI: ____		4. Okres ważności <table border="0"> <tr> <td></td> <td>rok</td> <td>miesiąc</td> <td>dzień</td> </tr> <tr> <td>Data początku ważności decyzji:</td> <td> ____ </td> <td> ____ </td> <td> ____ </td> </tr> <tr> <td>Data końca ważności decyzji:</td> <td> ____ </td> <td> ____ </td> <td> ____ </td> </tr> <tr> <td>Data końca przedłużonego użycia:</td> <td> ____ </td> <td> ____ </td> <td> ____ </td> </tr> <tr> <td>Ilość:</td> <td colspan="3"> ____ </td> </tr> <tr> <td>Powód utraty ważności:</td> <td colspan="3"> ____ </td> </tr> </table>		rok	miesiąc	dzień	Data początku ważności decyzji:	____	____	____	Data końca ważności decyzji:	____	____	____	Data końca przedłużonego użycia:	____	____	____	Ilość:	____			Powód utraty ważności:	____		
	rok	miesiąc	dzień																							
Data początku ważności decyzji:	____	____	____																							
Data końca ważności decyzji:	____	____	____																							
Data końca przedłużonego użycia:	____	____	____																							
Ilość:	____																									
Powód utraty ważności:	____																									
Ważna uwaga ► ⁽¹⁾ Bez uszczerbku dla przepisów art. 34 ust. 1, 4, 5 i 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 niniejsza WIT jest ważna przez 3 lata od daty początku ważności. ◀ Dostarczone informacje będą przechowywane w bazie danych Komisji Europejskiej do celów stosowania rozporządzenia wykonawczego Komisji (WE) 2015/2447, a dane WIT, w tym wszelkie fotografie, rysunki, broszury itp., z wyjątkiem informacji zawartych w polach 3 i 8, zostaną posłane do wiadomości publicznej w internecie. Posiadaczowi przysługuje prawo do odwołania się od niniejszej WIT.		5. Data i numer ewidencji wniosku <table border="0"> <tr> <td></td> <td>rok</td> <td>miesiąc</td> <td>dzień</td> </tr> <tr> <td>Data:</td> <td> ____ </td> <td> ____ </td> <td> ____ </td> </tr> <tr> <td>Numer ewidencji:</td> <td colspan="3"> ____ </td> </tr> </table>		rok	miesiąc	dzień	Data:	____	____	____	Numer ewidencji:	____														
	rok	miesiąc	dzień																							
Data:	____	____	____																							
Numer ewidencji:	____																									
		6. Kod towaru ____																								
7. Opis towaru																										
8. Nazwa handlowa oraz informacje dodatkowe		(poufne)																								
9. Uzasadnienie klasyfikacji towaru																										
10. Niniejsza decyzja WIT została wydana na podstawie następujących materiałów dostarczonych przez wnioskodawcę: Opis ☐ Broszury ☐ Fotografie ☐ Próbkki ☐ Inne ☐ Miejscowość: _____ Podpis _____ Data: _____ Pieczęć _____																										

►⁽¹⁾ C3

▼ C1

UNIA EUROPEJSKA – DECYZJA W SPRAWIE WIĄŻĄCEJ INFORMACJI TARYFOWEJ

WIT

11. Słowa kluczowe:

[Illegible text block]

[Illegible text block]

12. Ilustracje

ZAŁĄCZNIK 8 TABELA KORELACJI MIĘDZY WSPÓLNOTOWYM KODEKSEM CELNYM A UNIJNYM KODEKSEM CELNYM ORAZ AKTAMI WYKONAWCZYMI I DELEGOWANYMI DO NIEGO

WKC rozp. nr 2913/92	rozp. nr 450/2008	UKC rozp. nr 952/2013	RW rozp. 2015/2447	RD rozp. 2015/2446
Art. 6	Art. 16 ust. 1	Art. 22 ust. 1 akapit pierwszy i drugi	Art. 11, 14, 16, 29, 31, 32, 172, 175, 191, 195, 196, 229, 260, 261, 262, 319	Art. 12, 19, 27, 92, 186, 194, 201
	Art. 16 ust. 2	Art. 22 ust. 3 akapit pierwszy i drugi	Art. 14, 17, 29, 31, 32, 175, 191, 195, 196, 229, 246, 247, 260, 261, 319	Art. 13, 20, 28, 156, 171
	Art. 16 ust. 3	Art. 22 ust. 2	Art. 12, 14, 29, 31, 32, 175, 195, 196, 229, 258, 260, 261, 319	Art. 5, 11, 26
	Art. 16 ust. 4 akapit pierwszy	Art. 22 ust. 6 akapit pierwszy, zdanie pierwsze	Art. 8, 9, 14, 29, 31, 31, 175, 191, 195, 196, 229, 260, 261, 319	Art. 8
	Art. 16 ust. 4 akapit drugi	Art. 22 ust. 6 akapit pierwszy, zdanie drugie Art. 22 ust. 7	Art. 8, 9, 14, 29, 31, 32, 175, 191, 195, 196, 229, 260, 261, 319	Art. 8
	Art. 16 ust. 5 lit. a)	Art. 22 ust. 6 akapit drugi Art. 24 lit. g)	Art. 8, 9, 14, 29, 31, 32, 175, 191, 195, 196, 229, 319	Art. 8
	Art. 16 ust. 5 lit. b)	Art. 24 lit. f)		
	Art. 16 ust. 6	Art. 23 ust. 3		
	Art. 16 ust. 7	Art. 29		

WKC rozp. nr 2913/92	rozp. nr 450/2008	UKC rozp. nr 952/2013	RW rozp. 2015/2447	RD rozp. 2015/2446
Art. 7	Art. 16	Art. 22 ust. 1, 2, 3, 6 i 7 Art. 23 ust. 3, art. 24 lit. f) i g) i art. 29	Art. 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 29, 31, 32, 172, 175, 191, 195, 196, 229, 258, 260, 261, 262, 319	Art. 8, 11, 12, 19, 20, 26, 28, 92, 156, 171, 194, 201
Art. 8	Art. 18 ust. 1–3	Art. 27		
	Art. 18 ust. 4	Art. 32		
Art. 9	Art. 19 ust. 1	Art. 28 ust. 1 lit. a)	Art. 15, 34	
	Art. 19 ust. 2 i 3	Art. 28 ust. 2 i 3	Art. 15, 34	
	Art. 19 ust. 4	Art. 24 ust. 4 akapit pierwszy i akapit drugi zdanie pierwsze		
	Art. 19 ust. 5	Art. 31 lit. a)		
Art. 10	Art. 16	Art. 22 ust. 1, 2, 3, 6 i 7 Art. 23 ust. 3, art. 24 lit. f) i g) i art. 29	Art. 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 29, 31, 32, 172, 175, 191, 195, 196, 229, 258, 260, 261, 262, 319	Art. 8, 12, 19, 20, 26, 28, 92, 156, 171, 194, 201
Art. 11	Art. 8	Art. 14		
	Art. 30	Art. 52		

WKC rozp. nr 2913/92	rozp. nr 450/2008	UKC rozp. nr 952/2013	RW rozp. 2015/2447	RD rozp. 2015/2446
Art. 12	Art. 20 ust. 1–4	Art. 33		
	Art. 20 ust. 5	Art. 34 ust. 4		
	Art. 20 ust. 6 akapit pierwszy	Art. 34 ust. 5 zdanie pierwsze		
	Art. 20 ust. 6 akapit drugi	Art. 34 ust. 6		
	Art. 20 ust. 7	Art. 22, 23, 24, 25 i 32	Art. 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 21, 31, 32, 175, 191, 195, 196, 229, 260, 261, 262, 319	Art. 8, 11, 12, 19, 20, 26, 28, 92, 156, 171, 194, 201
	Art. 20 ust. 8 lit. a)	Art. 34 ust. 1–3		
	Art. 20 ust. 8 lit. b)	Art. 34 ust. 9 i art. 37 ust. 1 lit. a)	Art. 22	
	Art. 20 ust. 8 lit. c)	Art. 34 ust. 11 i art. 37 ust. 2		
	Art. 20 ust. 9	Art. 35, art. 36 lit. b) i art. 37 ust. 1 lit. c) i d)		
Art. 243	Art. 23	Art. 44		